№ 29. Warszawa, dnia 30 września 1925 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 83 groszy, poleconą 1 zł. 13 groszy, Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03. tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30285.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV-ty r. b., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

605.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

z dnia 14 września 1925 r.

w sprawie wyznaczenia kontyngentów cukru za czas od 1 października 1925 r. do 30 września 1926 r.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej na okres czasu od 1 października 1925 r. do 30 września 1926 r. wyznacza się tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania:

a) zasadniczy kontyngent cukru białego na 2.422.425 q.

b) zapasowy kontyngent na 484,485 q. takiegoż cukru.

§ 2. Kontyngent zasadniczy, tudzież zapasowy rozdziela się zgodnie z postanowieniem art. 2 i 11 powyższej ustawy pomiędzy poszczególne cukrownie, zamierzające produkować cukier w kampanji 1925/26 r. w sposób podany w załączniku.

§ 3. Ilość cukru wypuszczonego z poszczególnych cukrowni na rynek wewnętrzny za opłatą podatku spożywczego w kwocie po 35 zł. od 100 kg., w czasie od 1 października 1925 r. do 31 grudnia 1925 r. nie może przewyższać 50% ilości przypadającej na daną cukrownię wedle załącznika, tytułem kontyngentu, nadkontyngentu i dodatków.

§ 4. Cukrownie uprawnione są w czasie od 1 października do 31 grudnia 1925 r. wywieść zagranicę bez opłaty podatku spożywczego ilość cukru, odpowiadającą zapasowi pozostałemu w cukrowniach w dniu 1 października 1925 r. z kampanji 1924/25 r., tudzież co najwyżej 40% ilości cukru wyprodukowanego do 30 listopada 1925 r. z buraków w kampanji 1925/26 r.

§ 5. Kto posiada w dniu 30 września 1925 r. poza cukrowniami zapas cukru, wynoszący więcej, niż 100 q., obowiązany jest donieść o tem właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej w czasie do 15 października pisemnie w dwu egzemplarzach, podając dokładnie:

1) swe imię i nazwisko, względnie firmę,

2) ilość cukru w kwintalach, miejsce przechowania i gatunek tegoż (rafinada, biały kryształ, żółty cukier),

3) czyją własność cukier stanowi, odkąd leży na składzie i z której cukrowni pochodzi,

4) na jaki cel jest cukier przeznaczony.

§ 6. Kto po 30 września 1925 r. otrzyma transport cukru, wysłany z magazynu przed 1 października 1925 r., a suma zapasu, znajdującego się na składzie wraz z ilością otrzymaną z transportu przekroczy 100q. ma o tem donieść w 3 dni po otrzymaniu transportu w sposób wyżej podany.

Obowiązek wymieniony w § 5 i 6 ciąży również i na wolnych składach cukru.

§ 7. Kontrola skarbowa ma zebrać doniesienia o zapasach cukru, sprawdzić czy i o ile zgadza się z prawdą, jeden egzemplarz opatrzony datą zgłoszenia zwrócić posiadaczowi cukru, a drugi przedłożyć do 15 października 1925 r. w drodze przepisanej Ministerstwu Skarbu.

§ 8. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 września 1925 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) ***Janicki.***

(Dz. U. R. P. z dnia 19/IX 1925 r. Nr. 96, poz. 678).

Załącznik do § 2 i 3 rozp Ministrów Skarbu, Przem. i Handlu, oraz Roln. i D. P. z dnia 14 września 1925 r. poz. 678.

Liczba porz.	Cukrownia	Przypuszczalna produkcja w cukrze białym	Kontyngent zasadniczy pełny 51% zmniejszony 48,5%	Nad kontyngent	Dodatek odległościowy	Dodatek wołyński	Kontyngent zapasowy
1	Marja	13500	6885	1620			1377
2	Tomczyn	15525	7917	1863			1583
3	Łanięta	16200	8262	1944			1652
4	Czersk	21206	10968	2580			2193
5	Guzów	22276	11360	2673			2272
6	Cielce	22950	11704	2754			2341
7	Strzelce	23016	11738	2762			2347
8	Michałów	23211	11837	2785			2367
9	Korzec	24359	12423	2933	621	1500	2484
10	Młynów	25631	13071	3075			2614
11	Wieluń	27000	13770	3240			2754
12	Chełmica	27000	13770	3240			2754
13	Model	27499	14024	3299			2805
14	Garbów	27810	14183	3337	283		2836
15	Trawniki	29111	14746	3493	294		2949
16	Elżbietów	29700	15147	3564	303		3029
17	Świecie	30408	15508				3101
18	Rejowiec	31384	16005	3138	320		3201
19	Klemensów	31536	16083	3153	482		3216
20	Zakrzówek	32400	16524	3240	330		3304
21	Izabelin	32400	16524				3304
22	Milejów	33075	16868	2646	337		3373
23	Ostrowite	33750	17212				3442
24	Leśmierz	34827	17761	2785			3552
25	Krasiniec	35100	17901	2808			3580
26	Horodenka	35677	18195		909		3639
27	Choceń	37332	19039	2239			3808
28	Nieledew	38340	19553	1533	586		3910
29	Włostów	38880	19828	1555	396		3965
30	Szpanów	40500	20655		1032	1500	4131
31	Strzyżów	40500	20655		619		4131
32	Wożuczyn	43065	21963		659		4392
33	Opole Lub.	43347	22107		442		4421
34	Dobrzelin	43768	22321				4464
35	Częstocice	44280	22582		451		4516
36	Babino Tom	45157	23030		1151	1500	4606
37	Mała Wieś	51578	25015				5261
38	Karwice Jez.	52776	25596		1345	1500	5383
39	Unisław	54000	26190				5508
40	Borowiczki	56700	27499				5783
41	Łubna	59053	28640		903		6023
42	Lublin	59400	28809		605		6058
43	Ostrowy	59845	29024				6104
44	Ciechanów	63818	30951		-		6509
45	Chybie	66141	32078		1012		6746
46	Gniezno	67500	32737				6885
47	Tuczno	69795	33850				7119
48	Wierzchosławice . . .	74520	36142				7601
49	Mełno	75937	36829				7745
50	Gosławice	75948	36834				7746
51	Pakość	81000	39285				8262
52	Zduny	81675	39632				8330
53	Szamotuły	82350	39944				8399
54	Zbiersk	83700	40593				8537
55	Józefów	83700	40593				8537
56	Środa	84429	40948				8611
57	Dobre	87750	42558				8950
58	Nakło	99630	48320				10159
59	Pelplin	99670	48339				10166
60	Znin	106380	51594				10850
61	Witaszyce	108000	52380				11016
62	Janikowo	113400	54999				11566
63	Brześć Kuj.	117450	56963				11979
64	Gostyń	121500	58927				12150
65	Mątwy	129729	62918				13232
66	Chodorów	133540	64667		3405		13621
67	Miejska Górka	135000	65475				13770
68	Wrześnie	138275	67063				14104
69	Kościan	141750	68748				14458
70	Przeworsk	143694	69791		2197		14656
71	Kruszwica	154870	75102				15796
72	Opalenica	199462	96739				20345
73	Chełmża	210600	102421				21481
	Razem: . .	4746585	2330412	68240	18682	6000	483859

Organizacja władz.

606.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 sierpnia 1925 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu izby skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. w sprawie przekazania Ministrowi Skarbu administracji skarbowej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 4, poz. 19), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411), art. 58 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), oraz zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. o rozszerzeniu granic miasta Poznania (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 996) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. w sprawie zmiany granic niektórych powiatów województwa poznańskiego (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Z okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych wschodnio-poznańskiego wyłącza się gminy: Główna, Komandorja, Starołęka, Rataje, Winiary i obszar dworski Naramowice, z okręgu zaś urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych zachodnio-poznańskiego — gminę Dębiec i przyłącza się je do okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań.

§ 2. Znosi się urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych wschodnio-poznański i zachodnio-poznański i w miejsce ich tworzy się jeden urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych na powiat poznański z siedzibą w Poznaniu.

§ 3. Z okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat śremski wyłącza się gminy Puszczykowo, Puszczykowo Stare i Puszczykówko i przyłącza się je do okręgu urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat poznański.

§ 4. Istniejące dotychczas przy urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych na miasto Poznań, wschodnio-poznańskim i zachodnio-poznańskim komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się 2 nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego dla nowych okręgów urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych dla miasta Poznania i dla powiatu poznańskiego każda w składzie 12 członków i tyluż zastępców z siedzibą w Poznaniu.

§ 5. Istniejące dotychczas przy urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych wschodnio-poznańskim i zachodnio-poznańskim komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat poznański nową komisję szacunkową do spraw podatku przemysłowego dla całego okręgu tego urzędu w składzie 12 członków, 12 zastępców i 15 przedstawicieli płatników z siedzibą w Poznaniu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tymże dniem traci moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 16 września 1924 r. Nr. 94 poz. 669).

607.

OKÓLNIK l. 15567/D. A. M.—W. a

w sprawie utworzenia Miejskich Zakładów zaopatrywania Warszawy.

Do Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy i Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Uchwałą Rady Miejskiej z dnia 14 maja r. b. zamiast dotychczasowego Wydziału XVIII Zaopatrywania powołano

Miejskie Zakłady Zaopatrywania Warszawy,

które przejęły działalność jak również aktywa i pasywa b. Wydziału Zaopatrywania.

Dyrektorem Miejskich Zakładów Zaopatrywania Warszawy jest p. Hieronim Wyczółkowski.

Zawieranie umów handlowych należy zgodnie z § 18 Statutu do atrybucji Dyrektora.

Zawiadamia się o powyższem zgodnie z prośbą nowopowstałej instytucji.

Warszawa, dnia 17 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Leśniowski.*

Vice-Dyrektor Departamentu.

Monopol spirytusowy.

608.

OKÓLNIK l. 15259/D. A. M. — W.a.
w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi napojami spirytusowymi i spirytusem.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydz. Skarb. w Katowicach.

W związku z p. 7 okólnika z dnia 17 kwietnia 1925 r. L. 6761 o postępowaniu ze skonfiskowanymi napojami spirytusowemi i spirytusem, oraz okólnika z dnia 25 maja 1925 r. L. 9468 w sprawie zarachowywania wpływów z konfiskat spirytusowych, wyjaśnia się, co następuje:

1) Wszelkie koszty związane z wydatkami wyszczególnionemi w p. p. 4 i 5 okólnika L. 6761 ponosi Ministerstwo Skarbu.

2) Skonfiskowany spirytus surowy, oczyszczony lub skażony, oraz wódki czyste i gatunkowe przed wysłaniem do rektyfikacji lub przed sprzedażą, winny być zbadane komisyjnie w obecności rzeczoznawcy, wybranego według uznania komisji. Komisja winna składać się z dwóch urzędników skarbowych, z których jednym musi być inspektor kontroli skarbowej.

Komisja stwierdza, czy napoje spirytusowe i spirytus są zdatne do użytku.

3) Spirytus i napoje spirytusowe, nienadające się do użytku lub zbyt małowartościowe należy zniszczyć ze sporządzeniem o tem protokułu, nadające się zaś do użytku należy ocenić i sprzedać, kierując się następującemi zasadami:

a) spirytus w stanie surowym należy cenić według cen płaconych przez D. P. M. S. za surówkę w danem województwie w czasie sporządzenia protokułu karnego, oczyszczony zaś według kosztów własnych Dyrekcji P. M. S. ustalonych przez Ministerstwo Skarbu i ogłoszonych w Dzienniku Ustaw.

b) Spirytus w butelkach, rozlany przez Dyrekcję P. M. S. do celów domowo-leczniczych i wódki czyste, oraz spirytus skażony w naczyniach z całemi pieczęciami i etykietami — po cenach hurtowych, wyznaczonych przez Ministerstwo Skarbu — ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i obowiązujących w chwili sprzedaży.

c) Wódki gatunkowe należy ocenić komisyjnie w obecności rzeczoznawcy według przyjętych cen hurtowych, jakie zapłaciłby za nie detalista, przy nabyciu w hurcie.

4) Skonfiskowany spirytus i napoje spirytusowe mają być sprzedawane podług oceny wskazanej w p. 2 osobom, posiadającym uprawnienia na prowadzenie handlu wyrobami spirytusowemi, w braku zaś takowych, lub w razie zrzeczenia się przez nie kupna, osobom prywatnym, przyczem spirytus butelkowany, przeznaczony na cele domowo-lecznicze osoby prywatne mogą nabywać w ilości nieprzewyższającej 2-ch litrów na osobę. Przy sprzedaży należy wydawać kupującemu na żądanie zaświadczenie, stwierdzające legalność nabycia spirytusu lub napojów.

5) Wykazy kwot, uzyskanych ze sprzedaży konfiskat, wniesionych do kas skarbowych na Dz. 5 § 15 budżetu Ministerstwa Skarbu z wyszczególnieniem kwitów kasowych należy przedstawić do odnośnych Izb Skarbowych w odstępach miesięcznych, i w tychże terminach do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego wykazy spirytusu przesłanego do dyspozycji powyższej Dyrekcji.

6) W wypadkach, gdy konfiskata pociąga za sobą wynagrodzenie imacza, należy stosować odnośne przepisy zawarte w rozporządzeniach z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. Urz. 1923 r. Nr. 14 poz. 411) i z dnia 10 grudnia 1924 r. (Dz. Urz. 1924 r. Nr. 36 poz. 666).

Warszawa, dnia 10 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Leśniowski*
Vice-Dyrektor Departamentu.

609.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
z dnia 8 września 1925 r.
w sprawie prawa odpędu, kontyngentu zakupu i sposobu obliczania ceny spirytusu, produkowanego w gorzelniach rolniczych i przemysłowych.

Na podstawie art. 99 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) oraz art. 27 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 580) w przedmiocie zmian i uzupełnień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) zarządza się, co następuje:

CZĘŚĆ I.

Prawo odpędu.

§ 1. Wysokość prawa odpędu oznacza najwyższą ilość spirytusu, którą gorzelnia wyprodukować może w czasie kampanji, t. j. od dnia 1 września jednego roku do dnia 31 sierpnia roku następnego w danem trzechleciu.

§ 2. Wysokość prawa odpędu dla całego Państwa wyznacza się raz na trzy lata, t. j. na trzy kampanje, poczynając od kampanji gorzelniczej 1924/25 r.

§ 3. Wysokość prawa odpędu dla całego Państwa, jego wymiar na poszczególne województwa oraz wysokość rezerwy odpędowej, winny być ustalone najpóźniej do dnia 1 listopada, zaś prawo odpędu poszczególnych gorzelni najpóźniej do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego każde trzechlecie.

§ 4. Wyznaczoną w ustępie 2 art. 49 ustawy ilość ogólnego prawa odpędu na pierwszy

okres, t. j. na czas od dnia 1 września 1924 r. do dnia 31 sierpnia 1927 r. rozdziela się pomiędzy województwa i poszczególne gorzelnie w województwie dwukrotnie: pierwszy raz na kampanję 1924/25, drugi raz na kampanje 1925/26/27.

§ 5. 1) Celem otrzymania wymiaru prawa odpędu na dane trzechlecie, przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest wnieść do władzy skarbowej II instancji za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji odpowiednie podanie, najpóźniej do dnia 1 lipca roku poprzedzającego nowe trzechlecie. Do podania tego przedsiębiorca gorzelni rolniczej dołącza:

a) wystawiony przez władze katastralne lub równorzędne wykaz obszaru ziemi ornej, łąk i pastwisk gospodarstwa połączonego z gorzelnią, z podaniem jakości gleby, przyczem za gospodarstwo połączone z gorzelnią przyjmować należy obszary gruntów, położone w promieniu 10 klm. od gorzelni i należące do jej właściciela. Na terenach, nie posiadających hipotek, wykazy obszaru gruntów stwierdzają władze skarbowe I instancji;

b) wykaz produkcji gorzelni w ostatnich trzech kampanjach;

c) dane co do wysokości przedwojennego kontyngentu, prawa palenia lub odpędu;

d) dane co do rozmiarów gorzelni;

e) dane co do odległości od najbliższej stacji kolejowej;

f) dane co do odległości od większego miasta lub ośrodka przemysłowego;

g) dane co do odległości od cukrowni;

h) dane co do odległości od krochmalni.

2) Odległości winny być podawane w kilometrach, przyczem wyszczególnić należy, ile kilometrów wynosi odległość szosą lub brukiem, a ile polną drogą.

3) Przedsiębiorca gorzelni przemysłowej do podania dołącza urzędowo stwierdzone przez władze skarbowe rozmiary gorzelni, produkcję spirytusu za ostatnie trzy lata i sposób zużytkowania wywaru.

4) Przedsiębiorcy gorzelni drożdżowych winni dołączyć potwierdzony przez władze skarbowe I instancji wykaz produkcji drożdży w ciągu ostatnich trzech lat.

5) Podanie składać trzeba na drukach, które wydawać będą urzędy skarbowe.

§ 6. 1) Złożone przez przedsiębiorców gorzelni podania o przyznanie prawa odpędu władze skarbowe I instancji, po zbadaniu prawdziwości podanych szczegółów, prześlą niezwłocznie do władz skarbowych II instancji.

2) Władze skarbowe II instancji zestawiają z otrzymanych podań arkusz łączny, w którym uwidocznić należy oddzielnie dla gorzelni rolniczych, oddzielnie dla gorzelni przemysłowych, wszystkie szczegóły podań, dające się ująć w cyfry statystyczne.

3) W arkuszu łącznym należy wymienić osobno gorzelnie istniejące, które nie złożyły podania o przyznanie prawa odpędu i podać przyczynę tego. Arkusze łączne wraz z oryginalnemi podaniami prześlą władze skarbowe II instancji do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego dla przedłożenia Ministerstwu Skarbu, najpóźniej do dnia 15 sierpnia roku poprzedzającego dane trzechlecie.

§ 7. Rozdziału wymiaru wojewódzkiego prawa odpędu pomiędzy poszczególne gorzelnie dokonywują władze skarbowe II instancji, według załączonych wzorów i wskazówek (Załącznik Nr. 1).

§ 8. 1) Obliczoną według instrukcji wysokość prawa odpędu dla poszczególnych gorzelni, władze skarbowe II instancji przedstawiają do zaopinjowania komisji, złożonej z 5 członków, powołanych przez prezesa izby skarbowej w porozumieniu z organizacjami gorzelni rolniczych i przemysłowych, o ile organizacje te działają na terenie danego województwa.

2) Po wysłuchaniu komisji władze skarbowe II instancji mogą zmienić poszczególnym gorzelniom wyznaczoną dla nich wysokość prawa odpędu w granicach 20% prawa odpędu każdej gorzelni, jednak zmiany te mogą się odbywać jedynie w granicach wyznaczonego w województwie prawa odpędu osobno dla gorzelni rolniczych, osobno dla gorzelni przemysłowych.

3) Po ostatecznem ustaleniu wysokości prawa odpędu dla poszczególnych gorzelni, władze skarbowe II instancji zawiadamiają każdą gorzelnię o wysokości wyznaczonego jej prawa odpędu na kampanję danego okresu i przesyłają niezwłocznie uskutecznióny podział w 2 egzemplarzach wraz z całym operatem oraz protokółem komisji do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

4) Jednocześnie władze skarbowe II instancji zaprojektują w osobnym wykazie wysokość prawa odpędu dla wszystkich gorzelni, podpadających pod art. 50 i 51 ustawy, nie przydzielając im jednak prawa odpędu i prześlą wykazy te również do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w dwóch egzemplarzach w celu zabezpieczenia ewentualnego przydziału prawa odpędu w myśl powołanych wyżej artykułów ustawy.

§ 9. Przedsiębiorcy gorzelni służy prawo odwołania przeciwko wymiarowi prawa odpędu w ciągu sześciu tygodni od daty otrzymania zawiadomienia. Odwołanie składa przedsiębiorca gorzelni przez władze skarbowe II instancji do Ministra Skarbu, który ostatecznie sprawę rozstrzyga. Składane przez przedsiębiorców gorzelni odwołania, władze skarbowe II instancji przesyłają niezwłocznie wraz ze swym wnioskiem do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 10. 1) O wygaśnięciu prawa odpędu z powodów wymienionych w art. 53 ustawy lub wskutek automatycznego zmniejszenia się prawa odpędu gorzelni, z powodu, przewidzianego w art. 56 ustawy (parcelacja), władze skarbowe I instancji zawiadamiają niezwłocznie po otrzymaniu dokładnych wiadomości władze skarbowe

II instancji, które decydują o utracie lub zmniejszeniu prawa odpędu. Od decyzji tej w ciągu 2 tygodni przysługuje przedsiębiorcy gorzelni prawo odwołania się do Ministra Skarbu.

2) Gorzelnia rolnicza może stać się przemysłową za zezwoleniem Ministra Skarbu. Przydział prawa odpędu dla takiej gorzelni może nastąpić jedynie przy podziale wojewódzkiego prawa odpędu na trzechlecie przez władze skarbowe II instancji.

3) Gorzelnia przemysłowa może stać się rolniczą z początkiem każdej kampanji i wtenczas uzyskuje prawo odpędu z rezerwy odpędowej narówni z gorzelniami rolniczemi nowopowstałemi w trybie art. 51 ust. 1 ustawy o monopolu spirytusowym.

§ 11. Zmniejszenie wysokości prawa odpędu przy parcelacji nie ma miejsca, o ile ilość ornej ziemi, pozostałej po parcelacji, wystarcza do wyprodukowania przyznanego odpędu, przyjmując na hektar gruntu ornego prawo odpędu w wysokości 2 hektolitrów spirytusu 100%. W przeciwnym razie odpowiednie zmniejszenie prawa odpędu następuje, począwszy od następnej kampanji.

§ 12. Przewidziane w art. 55 ustawy przenoszenie prawa odpędu na inną gorzelnię może mieć miejsce tylko jeden raz w ciągu kampanji.

§ 13. Prawo odpędu, przysługujące w myśl art. 51 ustawy gorzelniom zniszczonym po dniu 1 sierpnia 1914 r., przydzielać się będzie w sposób następujący: właściciele gorzelni zniszczonych wnoszą najpóźniej do dnia 1 lipca roku poprzedzającego dane trzechlecie za pośrednictwem władzy skarbowej II instancji do Ministerstwa Skarbu podanie o przyznanie prawa odpędu, załączając dokumenty, które gorzelnie istniejące przedstawiać powinny, a nadto corocznie, w tymże terminie, — poświadczenie najbliższej władzy skarbowej I instancji o obszarze zasadzonych ziemniaków, oraz wskażą gorzelnię czynną, w której prawo odpędu zamierzają wykorzystać i złożą oświadczenie przedsiębiorcy gorzelni czynnej, że ta przerobi ich ziemniaki w terminie przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego wyznaczonym. Władze skarbowe II instancji sprawdzą przedłożone dane, obliczą dla gorzelni prawo odpędu, które otrzymałaby analogiczna gorzelnia w danem województwie przy faktycznym podziale i prześlą złożone podanie ze swoją opinją do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego dla przedłożenia Ministrowi Skarbu, który ostatecznie decyduje, odmawiając lub przydzielając prawo odpędu, nieprzekraczające jednak połowy prawa odpędu, przypadającego według art. 49 ustawy, które gorzelnia ta otrzymałaby przy faktycznym podziale. Po skończeniu kampanji właściciel gorzelni zniszczonej powinien przedłożyć Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego poświadczenie najbliższej władzy skarbowej I instancji, że wyprodukowany w granicach przyznanego mu prawa odpędu spirytus wypędzony został z ziemniaków, pochodzących z jego własnego gospodarstwa rolnego. W razie nieprzedłożenia takiego zaświadczenia gorzelnia traci prawo odpędu na następne kampanje.

CZĘŚĆ II.

Kontyngent zakupu.

§ 14. Ilość spirytusu, którą Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zakupuje w każdej kampanji od producentów, stanowi kontyngent zakupu.

§ 15. 1) Wysokość kontyngentu zakupu dla gorzelni rolniczych, które uzyskały prawo odpędu na zasadzie art. 51 (ustęp 2) ustawy, wynosi połowę kontyngentu zakupu, obliczonego w stosunku do tego prawa odpędu, które należałoby się im według norm art. 49 ustawy.

2) Dla gorzelni, które na własną prośbę otrzymają prawo odpędu poniżej 300 hl., jako też uruchamianych na próbę, kontyngent zakupu równy jest prawu odpędu w granicach do 150 hl. spirytusu 100° włącznie.

§ 16. W ciągu miesiąca lutego każdego roku Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadomi wszystkie gorzelnie, posiadające prawo odpędu, o wysokości przydzielonego każdej z nich kontyngentu zakupu na nadchodzącą kampanję i poda przypuszczalne terminy odbioru. O uskutecznionym przydziale Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadamia jednocześnie władze skarbowe II instancji.

§ 17. Przed 1 listopada każdego roku, a w każdym razie nie później, jak na 2 tygodnie przed uruchomieniem gorzelni, przedsiębiorcy podają do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego najwygodniejsze dla nich terminy dla dostawy kontyngentu zakupu w bieżącej kampanji oraz przybliżone ilości każdorazowej partji spirytusu. Jednocześnie zawiadamiają, czy spirytus będzie odstawiony w ich własnych beczkach, czy też w skarbowych, podając w tym ostatnim wypadku żądaną ilość beczek i stację kolejową, do której beczki skarbowe mają być skierowane. Na zasadzie tych zgłoszeń, wyznaczone stosownie do § 16 przypuszczalne terminy odbioru, mogą za zgodą Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego ulec odpowiednim zmianom.

§ 18. 1) Przy przewozach koleją przedsiębiorcy gorzelni są obowiązani odstawić spirytus, stanowiący wyznaczony przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego kontyngent zakupu, według dyspozycji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w partjach wagonowych. W wyjątkowych wypadkach, w braku większych zbiorników, w partjach wynoszących 5.000 klg.

2) Przy wysyłkach mniejszych ilości, zarządzonych na pisemne życzenie przedsiębiorcy gorzelni, ponosi on różnicę kosztów przewozu kolejowego od swojej najbliższej stacji do stacji towarowej kolei żelaznej najbliższej rektyfikacji, czynnej dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Przy odstawach kołowych najmniejsza ilość określa się na 3.000 klg. Przepisy § niniejszego nie dotyczą odstawy resztek kontyngentu zakupu poniżej 5.000 względnie 3.000 klg., odstawionych na dyspozycję Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, o ile przy wszystkich odstawach zastosowany został

przez przedsiębiorcę najekonomiczniejszy sposób ładowania.

§ 19. W wypadku niedostarczenia przez przedsiębiorcę gorzelni w wyznaczonych terminach partji spirytusu, bez uprzedniego, przynajmniej 3-tygodniowego uwiadomienia Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, lub o ile spóźnienie dostawy nie nastąpiło z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy, wszelkie koszty wynikłe dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z opóźnienia dostawy obciążają przedsiębiorcę.

§ 20. Niedobór lub nadwyżka kontyngentu zakupu dostarczonego przez przedsiębiorców gorzelni w danej kampanji, nie może przekraczać zasadniczo 2% kontyngentu zakupu danej gorzelni, niezależnie od dopuszczalnych zaników. Gdyby obliczona w ten sposób nadwyżka lub niedobór okazała się niższa od 1.000 litrów, wówczas wahania te są dopuszczalne w granicach do 1.000 litrów spirytusu 100%. Odstawa nadwyżki, względnie niedobór w powyższych granicach pozostaje bez wpływu na cenę nabycia spirytusu.

§ 21. Przedsiębiorca gorzelni w razie niedostarczenia wyznaczonego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego dla gorzelni kontyngentu zakupu, traci prawo odpędu, o ile nie wykaże, że niedostarczenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. O utracie prawa odpędu orzeka, na skutek zawiadomienia Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego o niedostarczeniu kontyngentu zakupu, władza skarbowa II instancji, nie wcześniej, jak po upływie kampanji, na którą kontyngent zakupu był wyznaczony. Od zarządzenia tego może przedsiębiorca gorzelni odwołać się w ciągu 2 tygodni do Ministra Skarbu, który ostatecznie sprawę rozstrzyga.

§ 22. 1) Gorzelnie, które uległy zniszczeniu po dniu 1 sierpnia 1914 r. i uzyskały na zasadzie art. 51 ust. 2 ustawy prawo przelewu połowy prawa odpędu na gorzelnię, należącą do innego właściciela pod warunkiem, że przerobia w tej gorzelni ze swego gospodarstwa ilość ziemniaków, potrzebną do wykorzystania tej połowy prawa odpędu — winny przydział ten wykorzystać i co najmniej kontyngent zakupu spirytusu wyprodukować w ilości i terminie przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego wyznaczonym.

2) Dostawa dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego spirytusu wyprodukowanego na rachunek gorzelni zniszczonej w gorzelni czynnej, może nastąpić po odpędzeniu przez gorzelnię czynną własnego kontyngentu zakupu dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, co winno być poświadczone przez władzę skarbową I instancji.

3) O niemożności dopełnienia warunków art. 51 ustęp 2 ustawy, zaszłej po uzyskaniu przydziału i wyznaczeniu kontyngentu zakupu, a wynikłej z przyczyn, niezależnych od przedsiębiorców gorzelni czynnej i zniszczonej, lub jednej z nich, należy niezwłocznie zawiadomić Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego i najbliższe władze skarbowe. Przydzielona połowa prawa odpędu a niewykorzystana w danej kampanji przez gorzelnię zniszczoną nie może być przeniesiona na następną kampanję ani w całości, ani w części.

§ 23. Przedsiębiorca gorzelni ma obowiązek przechowywania naczyń Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w odpowiedniem miejscu i ponosi odpowiedzialność za uszkodzenia ich ponad normalne zużycie od chwili przyjęcia na stacji kolejowej lub przystani do chwili oddania beczek na miejsce, wyznaczone przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 24. Używane przez przedsiębiorców gorzelni naczynia do przewożenia spirytusu winny być czyste zupełnie i mogą być używane wyłącznie, bądź do przewożenia okowity (surówki), bądź do przewożenia rektyfikatu.

§ 25. O każdej dokonanej odstawie spirytusu monopolowego przedsiębiorca gorzelni zawiadamia Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego.

CZĘŚĆ III.

Kalkulacja ceny.

§ 26. Podstawowa cena monopolowa za 1 hl. spirytusu 100° z gorzelni rolniczej określa się dla każdego województwa oddzielnie biorąc za podstawę do kalkulacji produkcję dobrze prowadzonej gorzelni, wypalającej przeciętnie 700 hl. 100° spirytusu.

§ 27. Przy określaniu podstawowej ceny monopolowej za 1 hl. 100° spirytusu, dostarczonego z gorzelni rolniczych, przyjmuje się następujące czynniki:

a) koszt surowców: ziemniaków i jęczmienia.

Ilość ziemniaków, potrzebna dla wyprodukowania 700 hl. spirytusu 100° wylicza się, opierając się na wydajności 60 litrów spirytusu 100% z 1 q. skrobi, przy uwzględnieniu zużycia 21,30 klg. jęczmienia na słód, potrzebny do wyprodukowania 100 litrów spirytusu przy przyroście 50% na słód i wydajności 30% skrobi ze słodu. Zawartość skrobi w ziemniakach ustala się 17,2% na kampanje 1925/26 r. oraz 1926/27 r., t. j. na okres od 1 września 1925 r. do 31 sierpnia 1927 r. włącznie. Zawartość skrobi, względnie sposób jej obliczenia na następny okres ustali Minister Skarbu.

Podstawa do wypośrodkowania ceny ziemniaków loco gorzelnia dla danego województwa jest rynkowa cena ziemniaków fabrycznych z miesięcy września i października każdego roku. Ceny te zostają zmniejszone o koszt transportu do kolei lub miasta, przyjmując przeciętną odległość dla gorzelni danego województwa. Koszt transportu ziemniaków do kolei przyjmuje się w/g cen, ustalonych w punkcie g) dla zwózki węgla z wagonu do gorzelni.

Ceny na jęczmień loco gorzelnia wyprowadza się stosownie do przeciętnych cen rynko-

wych na jęczmień wszystkich gatunków w miesiącach wrześniu i październiku danego roku z wyłączeniem jęczmienia browarnego.

b) Koszt gorzelanego.

Koszt gorzelanego przyjmuje się według norm ustalonych przez organizacje zawodowe techników gorzelanych za zawodową pracę gorzelanych. Normy te podlegają porównaniu, w miarę możności, z rzeczywistemi kontraktami, w celu ewentualnego skorygowania, o ileby te kontrakty wykazywały inne płace. Z obliczonego w ten sposób kosztu może być przeniesiony pewien procent na rachunek gospodarstwa rolnego, o ile w danem województwie w myśl umowy gorzelani zatrudniani są w gospodarstwie rolnem. Wysokość procentu przyjmowanego na rachunek gospodarstwa rolnego może być dla poszczególnych województw różna, w zależności od ilości czasu poświęcanego przez gorzelanego dla gospodarstwa rolnego w poszczególnych województwach.

c) Koszty administracyjne.

Koszty administracyjne obejmują koszty materjałów piśmiennych: książek, druków, porto, koszty związane z wyjazdami przedsiębiorców gorzelni w sprawach gorzelni, koszty związane z utrzymaniem pokoju dla urzedników skarbowych z używalnością koni przy ich poszczególnych czynnościach i t. p.

Koszty administracyjne przyjmuje się do kalkulacji w wysokości 1/3 kosztów gorzelanego obciążających gorzelnię.

d) Robocizna.

Jako podstawę do obliczenia kosztów robocizny przyjmuje się, że kampanja w gorzelni trwa 180 dni roboczych, w ciągu których jest zatrudnionych 5 robotników.

Wynagrodzenie robotników ustala się według norm, przyjętych dla robotników rolnych przez t. zw. umowy rolne, przyczem uwzględnia się 3 robotników wykwalifikowanych, płaconych, jak ordynarjusze, oraz 2 robotników niewykwalifikowanych, płaconych, jak robotnicy dniówkowi.

e) Odstawa spirytusu.

Przyjmuje się przeciętną w danem województwie odległość gorzelni od najbliższej stacji kolejowej lub przystani, oraz 64 furmanki dla odstawy spirytusu.

Cenę furmanki przyjmuje się w wysokości 75% przeciętnych cen miesięcy zimowych furmanek najemnych, ciężarowych za 1 klm. i 100 kg., wyprowadzonych przez oddziały Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

f) Amortyzacja i remont.

Wartość gorzelni ustala się w wysokości następującej w zależności od województwa: woj. tarnopolskie, stanisławowskie, białostockie, wołyńskie, poleskie, nowogródzkie i okrąg administracyjny wileński — 90.000 zł., woj. warszawskie, lubelskie, kieleckie i łódzkie — 85.000 zł., woj. krakowskie, lwowskie, pomorskie, poznańskie i śląskie — 80.000 zł.

Z wartości powyższej przyjmuje się 40% na budynek i 60% na urządzenie, przyczem oblicza się 4% na amortyzację i remont budynków oraz 10% na amortyzację i remont urządzeń.

g) Opał.

Zasadniczo przyjmuje się dla określenia kosztu opału, iż gorzelnie opalane są węglem. Zużycie węgla na 1 hl. spirytusu przyjmuje się w wysokości 1,5 q. węgla. Cenę węgla określa się z przeciętnej ceny loco wagon kopalnia (kopalnie: górnośląska i dąbrowiecka, gatunek: kostka i orzech) z dodaniem przeciętnych kolejowych kosztów przewozu do danego województwa oraz przeciętnych kosztów zwózki z wagonu do gorzelni i 5% na manco węgla przy przewozie.

h) Asekuracja.

Przyjmuje się całkowitą asekurację gorzelni i urządzeń w pełnej wartości według punktu f), według przeciętnych stawek towarzystw asekuracyjnych oraz asekurację dwumiesięcznego zapasu spirytusu i jęczmienia.

i) Podatki i opłaty.

Przyjmuje się według danych władz skarbowych, uwzględniając rzeczywiste podatki państwowe i komunalne, obciążające gorzelnie (świadectwo przemysłowe, patent akcyzowy, zasadniczy i dodatkowy, komunalny dodatek do świadectwa przemysłowego, komunalny dodatek na szkoły, komunalny dodatek do patentu akcyzowego, podatek obrotowy, oraz opłaty za dozór kotłów).

j) Smary i światło.

Przyjmuje się zużycie 2 kg. smaru i 1 kg. nafty dziennie, według cen rynkowych.

k) Oprocentowanie kapitału obrotowego.

Przyjmuje się dwumiesięczne wydatki, poczynione przez przedsiębiorców gorzelni na gorzelanego, administrację, robociznę, opał, asekurację, smary i światło, obliczone według zasad tego paragrafu przy oprocentowaniu według stopy dyskontowej w Banku Polskim.

l) Ubytki magazynowe i drogowe.

Na ubytki przyjmuje się 1½% w powyższy sposób wyprowadzonych kosztów jednego hl. spirytusu.

§ 28. W wypadkach przelania prawa odpędu z jednej gorzelni na drugą, przewidzianych w art. 51 ustawy, cena wypłacana za spirytus obliczona jest, jak dla dwóch gorzelni, t. j. iż przelane prawo odpędu nie wpływa na obniżenie ceny. Natomiast w wypadku, przewidzianym w art. 55 ustawy, cena wypłacana przedsiębiorcy gorzelni oblicza się od łącznej sumy kontyngentów dwóch lub więcej gorzelni.

§ 29. 1) Przy stosowaniu stawek procentowych dodatku lub potrącenia (art. 11 ustawy) do ceny podstawowej, należna przedsiębiorcy gorzelni ogólna kwota za większą ilość spirytusu obliczona według obowiązujących stawek nie może być niższą od sumy przypadającej do zapłaty za ilość mniejszą. Np. dana gorzelnia dostarczyła wyznaczony jej kontyngent zakupu w ilości 410 hl. i według ścisłego obliczenia otrzy-

małaby przy cenie podstawowej 50 zł. za 1 hl. z dodatkiem 8%:

$$410 \times \left(50 + \frac{50 \times 8}{100}\right) = 410 \times 54 = 22.140 \text{ zł.}$$

Ta sama gorzelnia dostarczywszy ilość mniejszą — 400 hl., otrzymałaby przy cenie podstawowej 50 z dodatkiem 12%:

$$400 \times \left(50 + \frac{50 \times 12}{100}\right) = 400 \times 56 = 22.400 \text{ zł.}$$

Gorzelni tej należy wypłacić 22.400 zł. Ta sama zasada stosuje się przy potrąceniu. Np. dana gorzelnia dostarczyła 1020 hl., za które należałoby się według ścisłego obliczenia:

$$1020 \times \left(50 - \frac{50 \times 6}{100}\right) = 1020 \times 47 = 47.940 \text{ zł.}$$

Ta sama gorzelnia dostarczywszy 1.000 hl. otrzymałaby:

$$1000 \times \left(50 - \frac{50 \times 4}{100}\right) = 1000 \times 48 = 48.000 \text{ zł.}$$

W tym wypadku gorzelnia otrzymuje nie 47.940 zł., lecz 48.000 zł.

2) Ewentualne dopłaty wyrównawcze, o których mowa wyżej, uskutecznia się przy ostatecznym obrachunku po dostarczeniu ostatniej partji spirytusu na pokrycie kontyngentu zakupu w danej kampanji, nie później jednak, jak w 6 tygodni po ukończeniu tejże.

§ 30. W związku z art. 24 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 580) w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756), kontyngent zakupu spirytusu dla gorzelni rolniczych, wyznaczony przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego do odstawy w okresie od 1 września 1925 r. do dnia 31 grudnia 1925 r. unieważnia się.

§ 31. Unieważnia się również kontyngent zakupu gorzelni rolniczych istniejących, oraz zniszczonych po 1 sierpnia 1914 r., jako też przemysłowych, którym wymierzone zostało prawo odpędu w myśl art. 49, 50 i 51 ustawy o monopolu spirytusowym, a które z prawa tego w kampanji 1924/25 r. całkowicie nie skorzystały.

§ 32. 1) W gorzelniach przemysłowych, za wyłączeniem owocowych, zalicza się na poczet kontyngentu zakupu kampanji 1925/26 25% kontyngentu zakupu, wyznaczonego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego na okres od 1 września 1924 r. do 31 grudnia 1925 r. z tem, że zaliczona ilość nie może przekraczać kontyngentu zakupu kampanji 1925/26 r.

2) Ustęp poprzedni oraz § 30 nie dotyczą gorzelni, które wyprodukowały i na własną prośbę, za zezwoleniem Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego lub na dyspozycję tejże, odstawiły przed 1 września 1925 r. całkowity kontyngent zakupu, wyznaczony na okres do 31 grudnia 1925 r., a to zarówno czynnych, jako też gorzelni zniszczonych po dniu 1 sierpnia 1914 r., które uzyskały połowę prawa odpędu w trybie art. 51 ustawy o monopolu spirytusowym.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1925 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe, sprzeczne z niniejszym przepisy i rozporządzenia, a w szczególności sprzeczne z niniejszym ustępy §§ 4, 73, 75, 77, 85 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218).

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 19/IX 1925 r. Nr. 95, poz. 677).

Załacznik Nr. 1.
do rozporzadzenia Ministra Skarbu
z dnia 8 września 1925 r. (poz. 677).

Sposób ustalania wysokości prawa odpędu dla poszczególnych gorzelni przez władze skarbowe II instancji.

I. Gorzelnie rolnicze.

Dla określenia wysokości prawa odpędu dla poszczególnych gorzelni rolniczych mają być uwzględnione następujące czynniki:

a) obszar ziemi ornej gospodarstwa, połaczonego z gorzelnią łącznie z obszarem łak i pastwisk w wysokości nie przekraczającej 30% obszaru ziemi ornej tego gospodarstwa;

b) rzeczywisty odpęd gorzelni w ostatnim trzechleciu;

c) wysokość przedwojennego kontyngentu, prawa palenia lub odpędu;

d) rozmiary gorzelni wyprowadzone na podstawie pojemności kadzi fermentacyjnych danej gorzelni;

e) oddalenie gorzelni od kolei;

f) oddalenie od większych miast (powyżej 20.000 mieszkańców) i ośrodków przemysłowych;

g) oddalenie od cukrowni;

h) oddalenie od krochmalni;

i) jakość gleby.

W stosunku do tych dziewięciu czynników, wojewódzkie prawo odpędu, wyznaczone dla gorzelni rolniczych, dzieli się pomiędzy takowe w następujący sposób:

1) 50% prawa odpędu rozdziela się pomiędzy gorzelnie w stosunku do ilości gruntów, należacych do gospodarstw, połączonych z gorzelniami;

2) 3% w stosunku do przecietnego rzeczywistego odpędu w ostatnim trzechleciu;

3) 7% w stosunku do przedwojennego kontyngentu, prawa palenia lub odpędu;

4) 5% w stosunku do rozmiaru gorzelni;

5) 9 %w stosunku do ilości kilometrów, o które dana gorzelnia oddalona jest od stacji kolejowej;

6) 6% w stosunku do ilości kilometrów, o które dana gorzelnia oddalona jest od większego miasta lub ośrodka przemysłowego;

7) 5% w stosunku do ilości kilometrów, o które dana gorzelnia oddalona jest od cukrowni, zdolnej do ruchu;

8) 5% w stosunku do ilości kilometrów, o które dana gorzelnia oddalona jest od krochmalni, zdolnej do ruchu i do przerabiania obcych ziemniaków.

Uwaga: kilometr polnej drogi przyjmuje się za dwa kilometry szosy lub bruku.

9) 10% w stosunku do jakości gleby.

W tym ostatnim wypadku przyjmuje się pod uwagę ilość ziemi ornej, należącej do kategorji, począwszy od 3-ej klasyfikacji, przyjętej w instrukcji do podatku majątkowego i dzieli się powyższe 10% w stosunku do ilości tej ziemi, nie uwzględniając gruntów należących do kategorji 1-ej i 2-ej. W braku ścisłej klasyfikacji gruntów, należy przyjmować pod uwagę ilość ziemi ornej gospodarstwa połączonego z gorzelnią, nie nadającej się korzystnie do uprawy pszenicy, buraków cukrowych, wysadków buraczanych i t. p. roślin, wymagających ziemi silnej.

O ile oddalenie cukrowni lub krochmalni od najbliższej gorzelni danego województwa przekracza 50 klm., czynników tych wogóle nie bierze się pod uwagę i ilości prawa odpędu, przeznaczone do podziału w zależności od tych czynników dodaje się w połowie do ilości prawa odpędu, przeznaczonego do podziału w zależności od obszaru gruntów, w ¼ do ilości prawa odpędu w zależności od oddalenia kolei i w ¼ od odległości od miast lub od ośrodków przemysłowych.

Przykład. Województwo posiada 5 gorzelni rolniczych. Prawo odpędu dla gorzelni rolniczych województwa określone zostało w wysokości 5.000 hl. spirytusu.

W celu podziału powyższego prawa odpędu pomiędzy gorzelnie, należy uprzednio obliczyć dla każdej gorzelni następujące dane:

1) Obszar ziemi ornej łącznie z obszarem łąk i pastwisk, przyczem łąki i pastwiska przyjmować należy w ilości nieprzekraczającej 30% obszaru ziemi ornej. Jeżeli więc gospodarstwo połączone z gorzelnią posiada 400 hektarów ziemi ornej i 50 hektarów łąk i pastwisk, ogólny obszar gruntu przyjmuje się w wysokości 450 hektarów; jeżeli gospodarstwo połączone z gorzelnią posiada 400 hektarów ziemi ornej i 150 łąk i pastwisk, ogólny obszar gruntu przyjmuje się w wysokości 400 + 120 = 520 ha.

2) Rzeczywisty przeciętny odpęd za ostatnie trzechlecie.

3) Przedwojenny kontyngent, prawo palenia lub odpędu.

Dostarczenie wiarogodnego dokumentu, stwierdzającego przedwojenną produkcję gorzelni, jest obowiązkiem przedsiębiorcy gorzelni. W wypadku niedostarczenia wystarczających danych przez przedsiębiorcę gorzelni, o ile danych tych nie posiada władza skarbowa, przyjmuje się dla danej gorzelni przeciętną produkcję przedwojenną gorzelni dla danego województwa.

W wypadku, gdy w województwie większość gorzelni nie przedstawi wystarczających danych o przedwojennej produkcji oraz danych tych nie posiadają władze skarbowe, czynnik ten nie bierze się pod uwagę, zaś ilość prawa odpędu, przeznaczoną do podziału, dołącza się w połowie do ilości prawa odpędu, przeznaczonej do podziału w zależności od rozmiarów gorzelni, w połowie do ilości prawa odpędu, przeznaczonej w zależności od obszaru gruntów.

4) Rozmiary gorzelni na zasadzie pojemności kadzi fermentacyjnych.

Gorzelnia „a“ posiada trzy kadzie fermentacyjne o pojemności 40 hl. każda, ogólna objętość kadzi fermentacyjnych 120 hl.;

gorzelnia „b“ posiada 6 kadzi fermentacyjnych o pojemności 35 hl. każda, ogólna objętość kadzi fermentacyjnych 210 hl. i t. d.

5) Oddalenie gorzelni od stacji kolejowej:

gorzelnia „a“ oddalona jest od stacji kolejowej o 20 klm., w czem 15 klm. szosą i 5 klm. drogą polną; przyjmuje się dla niej odległość w wysokości 15 + 10 = 25 klm.;

gorzelnia „b“ oddalona jest od kolei o 5 klm. szosą, przyjmuje się dla niej odległość w wysokości 5 klm.;

gorzelnia „c“ oddalona jest od kolei o 5 klm. polną drogą, przyjmuje się dla niej odległość 10 klm.

6) W ten sam sposób ustala się odległość od większych miast i ośrodków przemysłowych, cukrowni i krochmalni.

7) Jakość gleby: ustala się ilość hektarów ziemi ornej, począwszy od klasy 3, nie przyjmując pod uwagę ziemi ornej 1 i 2 klasy.

Po wyprowadzeniu powyższych danych dzieli się odpowiednie ilości prawa odpędu proporcjonalnie do wyprowadzonych współczynników, poczynając od przedwojennej produkcji, oraz oddalenia od cukrowni i krochmalni gorzelni.

Gorzelnie	Produkcja przed-wojenna	Odległość w kilom. od				Ilość gruntów ha	Obj. kadzi ferm. hl.	Odpęd w 3 leciu hl.	Jakość gleby
		cukrowni	kroch-malni	kolei	miasta lub ośr. przem.				Ilość hektar ziemi ornej 3, 4 i t d. kl.
a	500	5	powy-	10	15	320	120	460	200
b	550	10	żej	20	25	360	180	500	150
c	700	15	50	15	10	400	90	600	100
d	650	20	klm	5	20	500	250	740	50
e	1400	30		40	10	800	450	1600	400
	3800	80		90	80	2380	1090	3900	900

50%	prawa odpędu 5.000 hl.	=	2.500	(obszar gruntu),
3%	„ „ „	=	150	(przeciętny odpęd w trzechleciu),
7%	„ „ „	=	350	(przedwojenna produkcja),
5%	„ „ „	=	250	(rozmiary gorzelni),
9%	„ „ „	=	450	(oddalenie od kolei),
6%	„ „ „	=	300	(oddalenie od miast lub ośrodków przemysł.),
5%	„ „ „	=	250	(oddalenie od cukrowni),
5%	„ „ „	=	250	(oddalenie od krochmalni),
10%	„ „ „	=	500	(jakość gleby).
100%			5.000	hl.

1. Przedwojenna produkcja

7% prawa odpędu, czyli 350 hl. dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do przedwojennej produkcji, po wyprowadzeniu, ile na 1 hl. przedwojennej produkcji przypada hl. wyznaczonego prawa odpędu: 350 : 3800 = 0.092 hl.

Gorzelnia	a	500 × 0.092 =	46 hl.	
„	b	550 × 0.092 =	51 hl.	
„	c	700 × 0.092 =	64 hl.	
„	d	650 × 0.092 =	60 hl.	
„	e	1400 × 0.092 =	129 hl.	350 hl.

2. Oddalenie od cukrowni.

5% prawa odpędu, czyli 250 hl. dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do ilości kilometrów, o które dana gorzelnia oddalona jest od cukrowni (im dalej od cukrowni, tem dana gorzelnia otrzymuje większe prawo odpędu). Do podziału jest 250 hl.: oddalenie wszystkich gorzelni od cukrowni wynosi 80 klm., czyli na 1 klm. oddalenia wypada 250 hl.: 80 = 3,12 hl.

Gorzelnia	a	5 klm.	× 3.12 = 16	
„	b	10 „	× 3.12 = 31	
„	c	15 „	× 3.12 = 47	
„	d	20 „	× 3.12 = 62	
„	e	30 „	× 3.12 = 94	250 hl.

3. Oddalenie od krochmalni.

Wobec oddalenia krochmalni od najbliższej gorzelni w województwie, przekraczającego 50 klm., czynnik powyższy nie uwzględnia się, natomiast 250 hl., przeznaczone do podziału w zależności od oddalenia gorzelni od krochmalni, przydziela się w połowie do prawa odpędu, przeznaczonego do podziału w zależności od obszaru gruntów, powiększając to prawo do wysokości 2500 + 125 = 2625 hl., w połowie do prawa odpędu, przeznaczonego do podziału w zależności od oddalenia od kolei, powiększając to prawo do wysokości: 450 + 125 = 575 hl.

4. Oddalenie od kolei.

9% prawa odpędu, czyli 450 hl., powiększonego w danym wypadku o 125 hl., czyli ogółem 575 hl., dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do ilości kilometrów, o które dana gorzelnia oddalona jest od kolei (im dalej od kolei, tem dana gorzelnia otrzymuje większe prawo odpędu). Do podziału jest 575 hl. Oddalenie wszystkich gorzelni od kolei wynosi 90 klm., czyli na 1 klm. oddalenia wypada 575 : 90 = 6,4 hl.

Gorzelnia	a	10 klm.	× 6.4 = 64	
„	b	20 „	× 6.4 = 128	
„	c	15 „	× 6.4 = 96	
„	d	5 „	× 6.4 = 32	
„	e	40 „	× 6.4 = 255	575 hl.

5. Oddalenie od większych miast lub ośrodków przemysłowych.

W powyższy sposób rozdziela się 6% prawa odpędu, czyli 300 hl. pomiędzy gorzelnie w stosunku do ilości klm., o które dana gorzelnia oddalona jest od miasta lub ośrodka przemysłowego.

Gorzelnia	a	15 klm.	× 3.75 hl. = 57	
„	b	25 „	× 3.75 hl. = 94	
„	c	10 „	× 3.75 hl. = 37	
„	d	20 „	× 3.75 hl. = 75	
„	e	10 „	× 3.75 hl. = 37	300 hl.

6. 50% prawa odpędu, czyli 2500 hl., powiększone w danym wypadku o 125 hl. (z powodu nieuwzględnienia czynnika oddalenia od krochmalni), czyli ogółem 2625 hl., dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do ilości hektarów po wyprowadzeniu, ile na 1 ha przypada hl.: 2625 : 2380 = 1.1 hl.

Gorzelnia	a	320 ha	× 1.1 = 353	
„	b	360 ha	× 1.1 = 397	
„	c	400 ha	× 1.1 = 441	
„	d	500 ha	× 1.1 = 551	
„	e	800 ha	× 1.1 = 883	2625 hl.

7. Rozmiary gorzelni.

5% prawa odpędu, czyli 250 hl., dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do objętości kadzi fermentacyjnych każdej gorzelni po wyprowadzeniu, ile na 1 hl. objętości kadzi przypada hl. prawa odpędu; 250 : 1090 = 0.23 hl.

Gorzelnia	a	120 × 0.23 =	27 hl.	
„	b	180 × 0.23 =	41 hl.	
„	c	90 × 0.23 =	20 hl.	
„	d	250 × 0.23 =	57 hl.	
„	e	450 × 0.23 =	105 hl.	250 hl.

8. Przeciętny odpęd w ostatniem trzechleciu.

3% prawa odpędu, czyli 150 hl., dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do przeciętnego odpędu za ostatnie trzechlecie po wyprowadzeniu, ile na 1 hl. rzeczywistego odpędu za ostatnie

trzechlecie przypada hl. wyznaczonego prawa odpędu; 150 : 3900 = 0.39 hl.

Gorzelnia	a	460 × 0.39 = 17	
„	b	500 × 0.39 = 19	
„	c	600 × 0.39 = 23	
„	d	740 × 0.39 = 29	
„	e	1600 × 0.39 = 62	150 hl.

9. Jakość gleby.

10% prawa odpędu, czyli 500 hl., dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do ilości hektarów ziemi ornej klasy 3, 4 i t. d. po wyprowadzeniu, ile na 1 ha przypada hektolitrów; 500 : 900 = 0,55 hl.

Gorzelnia	a	200 × 0.55 = 111	
„	b	1500 × 0.55 = 83	
„	c	100 × 0.55 = 55	
„	d	50 × 0.55 = 28	
„	e	400 × 0.55 = 223	500 hl.

Zebranie poszczególnych odpędów:

Gorzelnia	a	46 + 16 + 64 + 57 + 353 + 27 + 17 + 111 = 691	
„	b	51 + 31 + 128 + 94 + 397 + 41 + 19 + 83 = 844	
„	c	64 + 47 + 96 + 37 + 441 + 20 + 23 + 55 = 783	
„	d	60 + 62 + 32 + 75 + 551 + 57 + 29 + 28 = 894	
„	e	129 + 94 + 255 + 37 + 883 + 105 + 62 + 223 = 1788	5.000

Dla gorzelni e wyprowadzono prawo odpędu w wysokości 1788 hl. Ponieważ zgodnie z art. 34 ustawy najwyższy odpęd gorzelni rolniczej nie może przekraczać 1600 hl., gorzelnia e otrzymuje 1600, zaś nadwyżkę w ilości 188 hl. dzieli się pomiędzy pozostałe gorzelnie, proporcjonalnie do wyprowadzonego ich prawa odpędu.

Ostatecznie wyprowadzone prawa odpędu dla poszczególnych gorzelni wynoszą:

Gorzelnia	a	732	
„	b	892	
„	c	830	
„	d	944	
„	e	1600	5.000

Gdyby w „zebraniu odpędów“ poszczególnych gorzelni, wyprowadzone dla niektórych z nich prawo odpędu wynosiło mniej, aniżeli 300 hl., natenczas z ewentualnych nadwyżek ponad 1600 hl. należy w pierwszym rzędzie uzupełnić to prawo do 300 hl.

O ile nadwyżek takich niema, lub niewystarcza, należy proporcjonalnie zmniejszyć prawo odpędu pozostałych gorzelni.

Do przydziału minimum 300 hl. jest uprawniona każda gorzelnia, o ile przedsiębiorca w podaniu o przydział prawa odpędu zgóry z tego prawa nie zrezygnuje i w tym wypadku należy przydzielić żądaną ilość hektolitrów.

II. Gorzelnie przemysłowe.

Z otrzymanego prawa odpędu dla gorzelni przemysłowych władze skarbowe II instancji przydzielają przedewszystkiem dla każdej gorzelni, przerabiającej owoce i odpadki z nich, na wniosek przedsiębiorców, prawo odpędu w wysokości 75 hl. spirytusu 100°.

Następnie z pozostałej ilości prawa odpędu przydzielają potrzebną ilość dla drożdżowni, pozostałą zaś ilość prawa odpędu rozdziela się pomiędzy gorzelnie przymysłowe (melasowe i inne).

Dla każdej drożdżowni przydziela się ilość prawa odpędu w stosunku do przeciętnej produkcji spirytusu na 1 kg. wyprodukowanych w ostatniej kampanji drożdży, jednak nie więcej niż 0,25 ltr. spirytusu 100° na wyprodukowany 1 kg. drożdży.

Ilość prawa odpędu, przeznaczoną dla gorzelni przemysłowych (melasowych i innych), rozdziela się pomiędzy poszczególne gorzelnie, kierując się następującemi zasadami:

O ile w województwie znajdują się gorzelnie melasowe całkowicie utylizujące wywar oraz gorzelnie przemysłowe ziemniaczane, rozdziela się przedewszystkiem pomiędzy takowe 25% prawa odpędu, przeznaczonego dla gorzelni tego typu, poczem dopiero pozostałe 75% prawa odpędu dzieli się pomiędzy utylizujące i nieutylizujące wywar.

Przy rozdziale, tak w pierwszym, jak w drugim wypadku, należy brać pod uwagę:

a) rozmiary gorzelni,

b) produkcję za ostatnie trzechlecie,

c) położenie gorzelni w stosunku do źródeł nabycia surowca.

Rozdział prawa w zależności od powyższych czynników uskutecznia się sposobami, jak dla gorzelni rolniczych, przyczem 20% prawa odpędu pozostałego dla gorzelni przemysłowo - melasowych, przeznacza się do podziału w zależności od położenia poszczególnych gorzelni w stosunku do źródeł nabycia surowca (oddalenie od cukrowni).

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

610.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 września 1925 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym.

Na mocy art. 99 ustawy o monopolu spirytusowym z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 756) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 91 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 31, poz. 218) uzupełnia się ustępem trzecim, a mianowicie:

„Przedsiębiorcy, trudniący się ekspedycją trunków i koncesjonowani sprzedawcy trunków w razie niewykupienia przepisanych patentów akcyzowych w ciągu trzech miesięcy po 1 stycznia każdego roku, a o ile chodzi o nowe koncesje w ciągu tego samego czasu po terminie wyznaczonym przez władze skarbowe II instancji na otwarcie zakładu, trudniącego się ekspedycją trunków lub ich sprzedażą, tracą koncesje".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z dnia 19 września 1925 r. Nr. 96, poz. 679).

611.

OKÓLNIK Nr. 58/I. D. P. M. S.

w sprawie kontroli oddziałów nad ekspozyturami D. P. M. S.

Do wszystkich Oddziałów D. P. M. S., Biur sprzedaży państwowych wytwórni wódek, hurtowni oraz wszystkich administratorów gmachów D. P. M. S.

Do właściwości Oddziałów D. P. M. S. należy kontrola nad poszczególnemi ekspozyturami D. P. M. S. W związku z powyższem w celu umożliwienia poglądu na działalność tych ekspozytur, zarządza się, aby biura sprzedaży, państwowe wytwórnie wódek, hurtownie, oraz wszyscy administratorzy gmachów D. P. M. S. drugą kopję dziennej korespondencji przysyłali kierownictwu Oddziału D. P. M. S., któremu terytorjalnie pod względem kontroli podlegają.

Warszawa, dnia 28 czerwca 1925 r.

Dyrektor:

(—) *Dr. Podkomorski.*

612.

OKÓLNIK Nr. 59/IV. D. P. M. S.

w sprawie uzupełnienia okólnika Nr. 57/IV z dnia 26/VI 1925 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy.

W uzupełnieniu okólnika Nr. 57/IV z dnia 26/VI r. b. Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego uprasza, przy sporządzaniu spisu o wypełnienie rubryki „Uwagi" w sposób następujący:

a) datą od kiedy fabryka rozlewa wódki czyste,

b) podaniem liczby robotników i urzędników obecnie zatrudnionych.

Warszawa, dnia 4 lipca 1925 r.

Za Dyrektora:

(—) *P. Buttowt-Andrzejkowicz.*

613.

OKÓLNIK Nr. 60/VII. D. P. M. S.

w sprawie regulowania należności za wyprodukowany spirytus (surówkę) w kampanji 1925/26.

Do wszystkich gorzelń.

Wobec nadchodzącej kampanji gorzelniczej 1925/26, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego, dążąc do możliwego ułatwienia regulowania należności, za dostarczony przez gorzelnie do rektyfikacji spirytus (surówkę), przystępuje do wydrukowania formularzy przekazowych, w celu odciążenia roboty przekazowej w czasie kampanji. W tym celu D. P. M. S. proponuje wskazanie przez gorzelnie miejsca wpłat należności z tytułu dostarczonego spirytusu, a które obowiązywałyby gorzelnie na czas kampanji 1925/26 r.

Na podstawie dotychczasowego doświadczenia skonstatowano, że najakuratniej otrzymują pieniądze te gorzelnie, które posiadają rachunki swoje w następujących bankach:

a) swój rachunek żyrowy w Banku Polskim,

b) swój rachunek bieżący w Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) swoje c-to w Pocztowej Kasie Oszczędności,

lub zrzeszone są w jednej z następujących organizacyj, które wielce przyczyniają się do szybkiego przelewania należnych kwot, a mianowicie:

1) Polskie Zrzeszenie Spirytusowe w Warszawie,

2) Zrzeszenie Producentów Spirytusu Kresów Wschodnich w Warszawie,

3) Zachodnio-Polskie Zjednoczenie Spirytusowe w Poznaniu,

4) Poznańska Spółka Okowiciana w Poznaniu,

5) Pomorska Spółka Okowiciana w Starogardzie,

6) Związek Przedsiębiorców Gorzelń Rolniczych S. A. we Lwowie.

Wobec powyższego Dyrekcja P. M. S. żąda wypełnienia załączonej do niniejszego deklaracji kasowej, i odesłania takowej z powrotem najpóźniej do dnia 1 sierpnia r. b., przyczem nadmienia się, że gorzelnie tych właścicieli, którzy podpisali poprzednie deklaracje kasowe, nie obowiązane są do przedkładania nowych deklaracji z zaświadczeniem przez Urzędy Skarbowe, gdy tymczasem w wypadkach zmiany właściciela, nowo wypełnione deklaracje kasowe bezwarunkowo muszą być zaświadczone przez Dyrekcję Okręgu Skarbowego, ewentualnie przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych.

D. P. M. S. komunikuje, że zmiana dyspozycji kasowej w ciągu kampanji 1925/26 r., pociągać będzie za sobą koszty przedrukowania listów przekazowych, które obciążać będą wyłącznie, gorzelnie, a zatem w celu uniknięcia tego, należałoby zapewnić sobie na cały czas kampanji stałe miejsce dla wpłat w mowie będących należności.

W zakończeniu D. P. M. S. wyjaśnia, że ustanowiony termin 14-dniowy dla regulowania należności za dostarczony spirytus (surówkę), do rektyfikacji, liczony jest od daty urzędowego odbioru transportu przez rektyfikację do dnia podpisania czeku, przekazu, lub polecenia kasowego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, czyli normalnie dopiero na 22 dzień po odstawie można się spodziewać wpływu gotówki, wobec czego należy zaniechać wszelkiej korespondencji w celu skrócenia powyższego terminu, lub przyspieszenia przekazania należności, jako bezcelowej. Korespondencja taka nadmiernie obciąża personel urzędniczy D. P. M. S. nawałem zbytecznej korespondencji i ujemnie wpływa na terminowe załatwienie spraw przekazowych.

Warszawa, dnia 8 lipca 1925 r.

Za Dyrektora:

(—) *P. Buttowt-Andrzejkowicz.*

Załącznik do Okólnika Nr. 69/VII.

Data .... 192 .. roku.

Gorzelnia ....

Województwo .... Powiat ....

Poczta .... St. kolejowa ....

Adres, pod którym należy wysyłać korespondencję właścicielowi gorzelni ....

....

a) Właściciel gorzelni
Nazwisko i imię..

b) Plenipotent gorzelni
Nazwisko i imię..

Jeżeli gorzelnia jest wydzierżawiona

a) Dzierżawca
Nazwisko i imię..

b) Plenipotent
Nazwisko i imię..

Do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego
Warszawa, Krakowskie-Przedmieście Nr. 50.

Gorzelnia w .... w osobie właściciela, dzierżawcy, plenipotenta (niepotrzebne wykreślić) ....
prosi Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, by wszystkie należności za dostarczony spirytus z wyżej wymienionej gorzelni były przekazywane:

Podpis: ....

Dyrekcja Okręgu Skarbowego (Urząd Akcyz i Monopolów) w ....
zaświadcza niniejszem własnoręczność podpisu p ....
oraz że podpisany jest
właścicielem
plenipotentem (niepotrzebne wykreślić) gorzelni w ....
dzierżawcą
mającym prawo odbioru należności za wyprodukowany spirytus z wyżej wymienionej gorzelni stosownie do przedstawionego aktu

....
Miejscowość (data)

Podpis Dyrektora Okręgu Skarbowego:

Podpis Naczelnika Urzędu Akcyz i Monopolów:

614.

OKÓLNIK Nr. 61/I. D. P. M. S.

w sprawie zastępstwa Kierowników Oddziałów.

Do wszystkich Oddziałów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego w powołaniu się na okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 17 marca r. b. L. 5687/W. A. M., punkt 3, a także 5 ustęp 2 wyjaśnia, iż na czas korzystania z urlopów przez Panów Kierowników Oddziałów D. P. M. S. Kierownictwo Oddziałami przechodzi na Zastępców Kierowników, t. j. Delegatów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Za Dyrektora:
(—) *P. Buttowt-Andrzejkowicz.*

615.

OKÓLNIK Nr. 62/Dyr.

w sprawie instrukcji dla Oddziałów D. P. M. S.

Do wszystkich Izb Skarbowych Wydz. IV, do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Skarbowego i do Oddziałów D. P. M. S.

Wobec rozmaitego, a czasem błędnego rozumienia i stosowania przez poszczególne Izby Skarbowe i Oddziały okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 17 marca 1925 r. L. 5687/D. A. M. W—a (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 11/25 r. poz. 336), Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego, na zasadzie porozumienia z Ministerstwem Skarbu, wyjaśnia co następuje:

1. Oddział Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego jest instytucją odrębną od Izby Skarbowej. Kierownikiem Oddziału jest Naczelnik Wydziału IV Izby Skarbowej, zastępcą jego jest urzędnik, specjalnie przyjęty na to stanowisko przez D. P. M. S. (p. 3 okólnika), t. zw. Delegat D. P. M. S. W razie nieobecności Kierownika zastępuje go z urzędu Delegat D. P. M. S., a nie urzędnik Izby Skarbowej, zastępujący Naczelnika Wydziału IV-go w jego agendach skarbowych.

2. Zastępcy kierowników, jako delegaci przedewszystkiem handlowi Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, winni komunikować D. P. M. S. bezpośrednio wszelkie sprawozdania, spostrzeżenia i przewidywania, dotyczące spraw Monopolu, w związku z warunkami miejscowymi, załączając w miarę możności odnośne dane cyfrowe.

3. Przy przyjmowaniu na służbę sił pomocniczych (p. 2 okólnika L. 5687 D. A. M.) należy ustalić w porozumieniu z D. P. M.S. datę, od której rozpoczyna się służba pracownika, i wysokość wynagrodzenia, które należy określać jako wynagrodzenie urzędnika państwowego danej kategorji. Jednocześnie należy przesłać do Wydziału 1-go D. P. M. S.:

1) podanie petenta z decyzją przyjęcia i wypełnione formularze, według wzoru przez D. P. M. S. dostarczonego,

2) kartę indywidualną,

3) dwie deklaracje o stanie rodzinnym, poświadczone przez kierownika Oddziału, lub jego zastępcę. Dyrekcja po zaakceptowaniu przyjęcia kandydata na zasadzie nadesłanych deklaracyj asygnuje pobory i wysyła je do Oddziału.

Umowy najmu pracy (kontrakty służbowe) należy początkowo zawierać na czas 1 miesiąca, wyraźnie zastrzegać, że miesiąc pracy należy uważać za czas służby próbnej, w ciągu której pracownik może być zwolniony w każdym czasie bez uprzedniego wymówienia i bez odszkodowania; że umowa może być następnie przedłużona w wyżej wymienionym charakterze próbnym z możnością jej zerwania w każdym czasie bez uprzedzenia i bez odszkodowania, przez jednostronne oświadczenie Kierownika lub jego zastępcy na miesiąc następny.

Jeśli próbna praca wypadnie dobrze, Oddział winien po porozumieniu się z Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego, zwrócić się przed upływem okresu próbnego do Prezesa Izby Skarbowej z wnioskiem o zawarcie kontraktu na zasadach ogólnie przyjętych.

Jeśli próbna praca wypadnie źle, lub jeśli zatrzymanie próbnego pracownika nie jest potrzebne, zaleca się pisemnie zwolnić go ze służby, aby uniknąć wątpliwości co do czasu zwolnienia, uwiadamiając niezwłocznie o zwolnieniu D. P. M. S.

Zatrzymanie pracownika po czasie, na który umowa z nim została zawarta, stwarza nową (ustną lub milczącą) umowę, na skutek której i w razie nieokreślenia czasu trwania umowy, pracownik może być zwolniony tylko za uprzedniem wymówieniem, lub za wynagrodzeniem (w b. Kongresówce — 3-miesięcznem wymówieniem lub wynagrodzeniem dla pracownika umysłowego, 2-tygodniowem dla robotnika).

Zamiast zawarcia umowy najmu pracy na określony czas, można ją zawrzeć do wykonania określonej pracy za zezwoleniem Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Z ukończeniem tej roboty najem ustaje bez obowiązku płacenia odprawy.

Kontrakt należy zawierać w trzech jednobrzmiących egzemplarzach. Na oryginale umowy należy nakleić znaczki stemplowe w sumie ¼% poborów rocznych + 40 groszy (po 20 gr. od egzemplarza).

Jeden duplikat należy zaopatrzyć adnotacją u dołu: „Opłaty stemplowe w wysokości . . . . . . złotych . . . . groszy ściągnięto i skasowano na oryginale umowy . . . (miejscowość), dnia . . . 192 . . r.

Dyrektor:
(—) *P. Buttowt-Andrzejkowicz.*

616.

OKÓLNIK Nr. 63 IV. D. P. M. S. w sprawie przestrzegania okólnika Nr. 56/IV z 22/III 1925 r.

Do wszystkich Oddziałów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Ponieważ niektóre Oddziały Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego nie zastosowały się do okólnika Nr. 56/IV z dnia 22 marca r. b. wysłanego za L. 5439/IV, Dyrekcja uprasza na przyszłość o ścisłe przestrzeganie zarówno wyznaczonych terminów, jak i dokładnego wykonania rozporządzeń.

W mowie będącym okólniku wyraźnie zaznaczono, ażeby:

1) Spis wódek sporządzono według wzoru „A" t. j. Nr.Nr. porządkow. wypuszczanych do sprzedaży wódek i t. d. i z rubryką „domieszki" wypełnioną ogólnie;

2) Cała dekoracja butelki każdego poszczególnego gatunku była naklejona na oddzielnym blankiecie formularza handlowego (około 22×29 cm.) i zaopatrzona Nr. porządkow. podług spisu.

Warszawa, dnia 24 lipca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *P. Buttowt-Andrzejkowicz.*

617.

OKÓLNIK Nr. 64/VII. D. P. M. S. w sprawie przekazywania należności przez D. P. M. S. rektyfikacjom.

Do wszystkich Rektyfikacji spirytusu.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego. dążąc do ułatwienia i punktualnego regulowania należności i przyznanych zaliczek. proponuje wskazanie przez rektyfikacje jaknajdogodniejszych miejsc wpłat dla przekazywanych kwot.

Na podstawie dotychczasowego doświadczenia konstatuje się, że najpunktualniej otrzymują pieniądze te rektyfikacje, które posiadają rachunki swoje w jednym z następujących banków:

1) c-to czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności,

2) R-k bieżący B-ku Gospodarstwa Krajowego,

3) R- kżyrowy w B-ku Polskim.

Wobec powyższego Dyrekcja P. M. S. prosi o niezwłoczne nadesłanie deklaracji kasowej (płatniczej), ze wskazaniem stałego miejsca wpłat należnych W. Panom kwot.

Deklaracje te będą obowiązujące od dnia 1/IX 1925 r. do 1/IX 1926 roku.

Warszawa, dnia 27 lipca 1925 r.

Za Dyrektora:
(—) *P. Butiowt-Andrzejkowicz.*

618.

OKÓLNIK Nr. 65 II. D. P. M. S. w sprawie skażania spirytusu do wyrobu esencji, estrów i pachnideł.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S., wszystkich Urzędów Akcyz i Monopoli, względnie Dyrekcji Okręgów Skarbowych, oraz do wszystkich miejsc komisowej sprzedaży spirytusu.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 2 7plica 1925 r. L. 13148/D.A.M.W.a, celem zapobiegnięcia dokonywania nadużyć ze spirytusem do wyrobu esencji, estrów i pachnideł, zarządza się co następuje:

Przy pobieraniu spirytusu z miejsc komisowej sprzedaży po cenie ulgowej do wyrobu esencji, estrów i pachnideł, należy skażać spirytus przed wydaniem odbiorcy następującymi środkami urzędowo sprawdzonymi, a mianowicie:

a) do wyrobu estrów i esencji 4 kg. (litry) kwasu mlekowego 50% lub 2,5 kg. (litrów) kwasu mlekowego 80% — 100 litrów alkoholu;

b) do wyrobu pachnideł: 1 litr dwuetylowego estru kwasu ftalowego lub 1 litr olejku terpentynowego, lub 0,5 kg. tymolu — na 100 litrów alkoholu;

c) Przedsiębiorstwa nie zgadzające się na skażanie powyższemi sposobami mogą brać czysty spirytus, lecz po cenie spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych.

d) Przy sprzedaży esencji i estrów należy stosować świadectwa przewozowe i przepisy do do nich wydane z poświadczeniem odbioru przesyłek w miejscu przeznaczenia.

Warszawa, dnia 18 sierpnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

619.

OKÓLNIK Nr. 66 VI. D. P. M. S. w sprawie zachowywania przez Izby i Urzędy Skarbowe duplikatów prób rektyfikatu.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Z prób rektyfikatu, przysyłanych do zbadania w Centralnem Laboratorjum Chemicznem, możnaby przypuszczać, iż niektóre rektyfikacje, celem podniesienia jakości rektyfikatu, co do którego zbadanie na czystość kwasem siarkowym dało wynik ujemny, dolewają rektyfikat z innych zbiorników, lepiej oczyszczony w takiej ilości, że w ten sposób zmieszany rektyfikat wytrzymuje próbę na czystość 10 : 10.

Orzeczenie Centralnego Laboratorjum Chemicznego rektyfikacje kwestjonują, przytaczając jako powód najczęściej to, że naczynie w którem przysłano próbę było zanieczyszczone. Przy reklamacji przedkłada się nowo pobraną próbę z tego samego zbiornika, do którego dolany zo-

stał rektyfikat dobrze oczyszczony. Nic dziwnego, że w ten sposób zmieszany spirytus próbę na czystość wytrzymuje. Jedynie miarodajnym przy Powtórnem zbadaniu rektyfikatu jest drugi egzemplarz, znajdujący się pod zamknięciem urzędowem.

Ponieważ orzeczenia Centralnego Laboratorjum Chemicznego stanowią podstawę dla D. P. M. S. do wypłaty premji rektyfikacyjnej, więc skutkiem powyżej opisanej manipulacji zdarzyć się może, iż premja będzie wypłacona także za rektyfikat oczyszczony źle, wobec czego odnośny warunek umowy rektyfikacyjnej staje się iluzorycznym.

Wobec powyższego D. P. M. S. uprasza Izby Skarbowe i Wydział Skarbowy Województwa Śląskiego o puczenie podwładnych organów Kontroli Skarbowej, nadzorujących rektyfikacje, ażeby tego rodzaju manipulacji nie dopuszczać i rektyfikacjom stanowczo zabronić przelewania rektyfikatu z jednego zbiornika do drugiego.

Zauważono dalej, że duplikaty prób zlewane są do zbiorników z powrotem, przed wydaniem orzeczenia przez Centralne Laboratorjum Chemiczne.

Ponieważ, jak dotychczasowa praktyka wykazuje, zachodzi często konieczność nadesłania tych duplikatów do zbadania w Centralnem Laboratorjum Chemicznem, poleca się duplikaty prób przechowywać pod zamknięciem urzędowem tak długo, dopóki rektyfikacja, wzgl. gorzelnia z oddziałem rektyfikacyjnym nie otrzyma ostatecznego orzeczenia Centralnego Laboratorjum Chemicznego.

Izba Skarbowa zechce wydać odpowiednią instrukcję podwładnym organom Kontroli Skarbowej.

Warszawa, dnia 13 sierpnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

620.

OKÓLNIK Nr. 67/II. D. P. M. S.

w sprawie stawek rektyfikacyjnych.

Do wszystkich Rektyfikacji samoistnych, do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Oddziałów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przy Izbach Skarbowych, oraz do wszystkich Urzędów Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcji Okręgów Skarbowych.

Okólnikiem Nr. 50/II z dnia 22 maja 1925 r. wszystkie stawki rektyfikacyjne zostały z dniem 1 czerwca 1925 r. obniżone o 3%. Za podstawę obliczenia przyjęto wówczas ceny węgla od 4 do 10 maja według Nr. 10 Wiadomości Statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego. Obecnie ceny węgla uległy pewnej zwyżce, co w myśl umowy rektyfikacyjnej spowodować może zwyżkę stawek rektyfikacyjnych.

W okresie od 4 do 10 maja ceny węgla loco kopalnia były następujące: węgiel dąbrowiecki gruby 18 zł. 17 gr. zaś górnośląski 22 zł. 60 gr. za tonnę, średni 20 zł. 38 gr. Od tego czasu ceny węgla uległy zmianie, mianowicie: na węgiel dąbrowiecki w dniu 1 lipca i na węgiel górnośląski od dnia 10 lipca. Ponieważ w okólniku Nr. 50/II uwzględniano w kalkulacji ceny bez rabatu (który dochodził niejednokrotnie do 15%) zatem i w kalkulacji niniejszej brane są pod uwagę ceny bez rabatu według Nr. 15 Wiadomości Statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego. Z rabatem wynoszą one średnio 23 zł. 85 gr. bez rabatu zaś 25 zł. 65 gr.

Jak z powyższego wynika ceny węgla loco miejscowość rektyfikacji zmieniły się w następujący sposób:

	Pierwsza połowa maja			10 lipca 1925 r.			Zwyżka
	Węgiel	Przewóz	Razem	Węgiel	Przewóz	Razem	
Charsznica	20,38	4,90	25,28	25,65	4,90	30,55	20,85
Warszawa	20,38	10,70	31,08	25,65	10,70	36,35	16.96
Stołpce	20,38	17,20	37.58	25,65	17.20	42,85	14,02

Jak z powyższego wynika ceny węgla loco miejscowość rektyfikacji podniosły się więcej niż o 10%, co w myśl artykułu 38 umowy rektyfikacyjnej powoduje stosowną zwyżkę opłat rektyfikacyjnych.

Opłaty te były ustalone przy założeniu, że opał niezbędny do przerektyfikowania hl. spirytusu kosztuje 2 zł. Przyjmując, że dla najdalej od Zagłębia położonej rektyfikacji cena węgla podniosła się o 14.02 zaś koszt opału stanowił 22,47% zasadniczej stawki, 14,02-procentowa zwyżka spowoduje zwiększenie kosztu rektyfikowania o 3.15%.

Powołując się na treść okólników Nr. 40 z dnia 14 kwietnia i Nr. 50 z dnia 22 maja podwyższa się stawki rektyfikacyjne począwszy od dnia 1 sierpnia 1925 r. b. o 3% czyli powraca się do cen pierwotnie w umowie ustalonych.

Warszawa, dnia 17 sierpnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

621.

OKÓLNIK Nr. 68/VI. D. P. M. S.

w sprawie zwrotu skrzynek z gąsiorkami do prób rektyfikatu.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Powołując się na § 2 punkt b) okólnika D. P. M. S. Nr. 25, z dnia 27.II. r. b., zarządza się, co następuje:

próbki rektyfikatu otrzymane z transportów winna Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) po ich zbadaniu przechowywać w przeciągu dwóch miesięcy.

Po upływie tego czasu spirytus należy zlewać do większego naczynia, np. balonu szklanego, który następnie, po napełnieniu, odsyłać do najbliższej rektyfikacji, celem przerektyfikowania i zapisania do ksiąg magazynowych na przychód, jako własność Skarbu.

Opróżnione gąsiorki, po włożeniu ich do skrzynek z odpowiedniemi numerami, należy przesłać do tego zakładu rektyfikacyjnego, wysyłającego, względnie odbierającego rektyfikat, od którego próbę Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) otrzymała.

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

622.

OKÓLNIK Nr. 69/III. D. P. M. S.

w sprawie zaokrąglania litrów, używania formularzy, rozliczania zaników i prób.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydz. IV), Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Biura Sprzedaży we Lwowie, Urzędów Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcji Okręgu Skarbowego, oraz wszystkich Rektyfikacji Samoistnych i Składnic Spirytusu Monopolowego.

Zaokrąglenie cyfr odprawy.

D. P. M. S. stwierdziła, że w licznych wypadkach Kontrola Skarbowa nie stosuje się do przepisów, wydanych w swoim czasie przez Ministerstwo Skarbu w sprawie zaokrąglania odprawianych i przyjmowanych transportów spirytusu. W tym celu przypomina się celem ścisłego przestrzegania punkt trzeci rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1924 r. L. 2161/D. A. M. następującej treści:

„W obrachunkach miesięcznych książek produkcyjnych i magazynowych oraz w aktach o wywozie i przyjęciu transportów spirytusu ilość takowego winna być w podsumowywaniach określana tylko w całych litrach, a powstałe ułamki, nie dosięgające 0,5 litra odrzucane, sięgające 0,5 i więcej — zaokrąglane do całego litra."

Na podstawie powyższego rozporządzenia należy zaokrąglać wszelkie transporty spirytusu w aktach i dowodach odprawy z gorzelń, rektyfikacji i składnic spirytusu monopolowego, jak: oznajmienia, listy konwojowe, świadectwa przewozowe, dowody odbioru i t. p. Przykład 1) Odprawa 9999,6 litr. 100% zaokrąglenie 10.000 litr. 2) Odprawa 9999,5 litr., zaokrąglenie 9999 litr. lub 10.000 litr.

Wywóz z Gr.

Dowóz spirytusu z gorzelni rolniczych z oddziałami rektyfikacyjnemi (Gr.) zgłaszany był dotąd przez rektyfikacje za pomocą formularzy Nr. 25a (tranzlokacje), które jednakże do tego celu przeznaczone nie są. Wobec tego wyjaśnia się, co następuje:

1) Wszelkie wpływy surówki zgłaszać należy jak dotąd na formularzu Nr. 3 (poświadczenie odbioru).

2) Wszelkie wpływy rektyfikatu i poślednich gatunków z Gr., zgłaszać należy na nowym formularzu Nr. 29 (wywóz z Gr.).

3) Przy wywozie spirytusu z jednej rektyfikacji samoistnej do drugiej lub do składnicy spirytusu monopolowego, dowód odbioru spirytusu przesłać należy na formularzu Nr. 25 (tranzlokacje), który w zależności od gatunku spirytusu opracowany został w czterech odmianach a), b), c) i d).

O ile rektyfikacje nie są jeszcze w posiadaniu powyższych formularzy, szczególniej form. Nr. 29, zechcą przesłać zapotrzebowanie niezwłocznie do Wydziału III, który dostarcza form. 29 w bloczkach po 50 sztuk.

Rozliczenie zaników.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 20 marca r. b., w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym i zgodnie z art. 35 ust. 4 umowy rektyfikacyjnej D. P. M. S. przeprowadzi z rektyfikacjami samoistnemi rozliczenie zanikowe z końcem roku kalendarzowego, t. j. z końcem grudnia 1925 r.

Rozliczenie z tytułu próbowania.

Ilość spirytusu, pobraną na próby w ciągu roku należy rozliczyć z D. P. M. S. zbiorowo za cały okres na końcu roku kalendarzowego. W tym celu rektyfikacje zobowiązane będą dołączyć do rozliczenia miesięcznego za grudzień b. r. poświadczenie Kontroli Skarbowej, wykazujące w jakiej ilości podjęte zostały próby w ciągu roku, dokąd je wysłano, ile z nich zlano z powrotem do zbiorników i ile pozostaje nadal w przechowaniu jako duplikaty. Natomiast w ciągu roku nie należy rozchodować w rozliczeniu miesięcznem ilości spirytusu, podjętych jako próby.

W myśl okólnika Nr. 49/II zł koszty związane z wysyłką prób przyznany zostanie rektyfikacjom roczny ryczałt, wobec czego kosztów tych nie należy likwidować odrębnie w każdym poszczególnym miesiącu.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

623.

OKÓLNIK Nr. 70/II. D. P. M. S.

w sprawie terminów odstaw reszty kontyngentu zakupu z kampanji 24/25 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych Wydział IV, do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Skarbowego w Katowicach, do Oddziałów D. P. M. S. i do wszystkich gorzelni.

W związku z nadchodzącą nową kampanją gorzelniczą, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości zainteresowanych, iż gorzelnie winny najpóźniej do dnia 15 września b. r. odstawić wszystkie pozostałości (kontyngentu zakupu, wyznaczonego na kampanję gorzelniczą 1924/25 r., t. j. na okres do dnia 31 sierpnia b. r.

Koszt przewozu kolejowego, pozostałości kontyngentu zakupu poniżej 5.000 kg. ponosi D. P. M. S., o ile przy wszystkich poprzednich odstawach zastosowany był przez przedsiębiorców najekonomiczniejszy sposób ładowania.

W przeciwnym razie przedsiębiorca ponosi różnicę pomiędzy kosztem przewozu pełnego ładunku wagonowego i drobnicowego, od swojej najbliższej stacji do stacji towarowej kolei żelaznej najbliższej rektyfikacji czynnej dla D. P. M. S.

Gorzelnie, ew. nieposiadające zlecenia D. P. M. S. winny same niezwłocznie zgłosić odprawę remanentu kontyngentu zakupu w myśl powyższych zasad.

Gorzelnie, które posiadają Oddziały rektyfikacyjne i pragną zarezerwować sobie spirytus oczyszczony dla zużycia we własnej fabryce wódek, mogą do dnia 15 listopada b. r. zatrzymać niezbędną dla swojego zapotrzebowania ilość rektyfikatu pod tym warunkiem, że ew. uruchomienie gorzelni po pierwszym września b. r. może mieć miejsce jedynie w tym wypadku, gdy spirytus wypędzony w nowej kampanji będzie magazynowany w osobnych zbiornikach.

W myśl ustępu 2 art. 24 Noweli do Ustawy o Monopolu Spirytusowym (Dz. Ust. 85/25, poz. 580) ilości nieodstawione w terminach ustalonych w niniejszym okólniku nie będą zaliczone na kontyngent zakupu w kampanji 1924/25 r. i traktowane będą jako ponad - kontyngentowe.

Władze Skarbowe I Instancji sporządzą wykazy remanentu spirytusu surowego i rektyfikatu we wszystkich gorzelniach na dzień 1 września b. r. i nadeślą je do D. P. M. S.

Warszawa, dnia 1 września 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

624.

OKÓLNIK Nr. 71/II. D. P. M. S.

w sprawie zbierania danych o miesięcznych obrotach w fabrykach wódek.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydział IV, do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy i do Oddziałów D. P. M. S.

Wobec konieczności prowadzenia stałej ewidencji rocznych i miesięcznych obrotów spirytusem i jego wyrobami w fabrykach wódek, niniejszym D. P. M. S. zwraca się z prośbą o rozesłanie załączonych kwestjonarjuszy po 7 do każdej fabryki z tem, że jeden kwestjonarjusz będzie dotyczył obrotów w fabrykach od 1.I. 1925 r. do 1.VII. 1925 r., a pozostałe winny być wysyłane do D. P. M. S., Wydział II, stopniowo, nie później jednak, niż każdego 10-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Równocześnie niniejszym kasuje się obowiązek dostarczania danych o obrotach fabryk wódek i wysokości dodatkowych opłat od wódek gatunkowych, przysyłanych na zasadzie okólnika Nr. 11/VII według formularzy Nr. 1 i Nr. 2.

Zaznacza się, że fabryki obecnie nieczynne, które jednak w bieżącym roku pracowały, nie powinny być pominięte przy rozsyłaniu kwestjonarjuszy.

Warszawa, dnia 5 września 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

Załącznik do okólnika Nr. 71/II.

D. P. M. S.
Wydział II. Ref. IV.

Załącznik do okólnika Nr 71/II.

WYKAZ

obrotu spirytusu w fabrykach wódek za miesiąc 192

Fabryka wódek (firma) .... Nazwisko właściciela ....

Miejscowość .... Powiat ....

Poczta .... Województwo ....

Urząd Skarbowy .... Izba Skarbowa ....

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
MIESIĄC	Przychód spirytusu				Rozchód spirytusu							Otrzymano wyrobów spirytusowych					Uwagi
					Przerobiono												
	Remanent na 1-go	Otrzymano spirytusu	Nadwyżki przy rewizjach	Ogółem	na wódki czyste	na wódki gatunk.	na pejsachówkę	na spirytus na cele leczn.-dom.	na Esencję i morsy i t. d.	Zaniki i konfiskaty	Ogółem	wódek czystych	wódek gatunkow.	pejsachówki	spirytusu na cele leczn.-dom.		
	W litrach 100 stopniowych											W litrach objętościowych					

Urząd Akcyz i Monopoli, względnie Dyrekcja Okręgu Skarbowego w ....

.... zaświadcza, iż wyszczególnione w niniejszym wykazie dane są zgodne z zapisami ksiąg produkcyjnych.

Podpis władzy skarbowej

pieczęć

Podpis właściciela lub Zarządu fabryki

Załącznik do okólnika Nr. 71/II.

KWESTJONARJUSZ DLA FABRYK WÓDEK

Rok 192.....

Fabryka wódek (firma) .... Nazwisko właściciela ....

Miejscowość .... Powiat ....

Poczta .... Województwo ....

Urząd Skarbowy .... Izba Skarbowa ....

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
MIESIĄC	Przychód spirytusu				Rozchód spirytusu							Otrzymano wyrobów spirytusowych					Uwagi
	Remanent na 1-go	Otrzymano spirytusu	Nadwyżki przy rewizjach	Ogółem	Na wódki czyste	Na wódki gatunkowe	Na pejsachówkę	Spirytus na cele leczniczo-domowe	Esencja morsy i t. d.	Zaniki drogowe, magazynowe konfiskaty	Ogółem	Wódek czystych	Wódek gatunkowych	Pejsachówki	Spirytusu na cele leczn.-domowe		
	w litrach 100 stopniowych											w litrach objętościowych					
Styczeń																	
Luty																	
Marzec																	
Kwiecień																	
Maj																	
Czerwiec																	
Razem																	

Urząd Akcyz i Monopoli, względnie Dyrekcja Okręgu Skarbowego w .... zaświadcza, iż wyszczególnione w niniejszym kwestjonarjuszu dane są zgodne z zapisami ksiąg produkcyjnych

Podpis właściciela lub Zarządu fabryki

Podpis

pieczęć

625.

OKÓLNIK Nr. 72/III. D. P. M. S.

w sprawie sprzedaży bezpośredniej i sprzedaży komisowej.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcji Okręgów Skarbowych, miejsc komisowej sprzedaży spirytusu oraz Rektyfikacji samoistnych.

W zwiazku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia28 sierpnia r. b. L. 14609/D. A. M., w przedmiocie ustalenia cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych, D. P. M. S. zarządza co następuje:

Sprzedaż bezpośrednia.

Zlecenia D. P. M. S. do poboru spirytusu, wystawione przed 1 września r. b. i przedstawione do zrealizowania w miejscach poboru po 31 sierpnia r. b. należy wykonywać bez ściąganie różnicy ceny, przewidzianej Roz. Ministra Skarbu z dnia 28 sierpnia r. b. L. 14609/D. A. M. Powstała należność z tytułu różnicy ceny, pobrana zostanie od odbiorców przy fakturowaniu spirytusu przez D. P. M. S. na zasadzie potwierdzeń o odprawach spirytusu, uskutecznionych przez Władze Skarbowe, które dokonały odprawy.

Sprzedaż komisowa.

Okólnik D. P. M. S. z dnia 7/IV r. b. Nr. 37/II pozostaje nadal w mocy, z uwzględnieniem zmian cen sprzedażnych spirytusu na wyrób wódek czystych i gatunkowych, spirytusu do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych, oraz na cele domowo-lecznicze i naukowe (punkt 4 okólnika z dnia 7/IV 1 a), b), c).

W zwiazku ze zmianą cen sprzedażnych spirytusu, odwrotna strona dziennego raportu sprzedaży komisowej (formularz 22) otrzymuje, poczawszy od 1 września 1925 roku następujace brzmienie:

	Rekt. na wódki gatunkowe	Rekt. na wódki czyste	Rekt. na inne cele (dom.-leczn.)	Rekt. po cenie ulgowej na cele kosmetyczne
1. Własne koszty D. P. M. S.	zł. 105 za hl	zł. 105 za hl	zł. 105 za hl	zł. 105 za hl
2. Opłata skarbowa	„ 330 „ „	„ 330 „ „	„ 330 „ „	„ 95 „ „
3. Opłata komunalna	„ 100 „ „	„ 100 „ „	„ 100 „ „	„ — „ „
4. Dod. wzgl. nadwyżka	„ 134 „ „	„ 54 „ „	„ 238 „ „	„ — „ „
Ogółem	zł. 669 za hl	zł 589 za hl	zł. 773 za hl w naczyniach odbiorcy, + zł. 20 za hl w naczyniach sprzedawcy	zł. 200 za hl

Rektyfikacje i firmy, które zawarły umowę z D. P. M. S. na sprzedaż komisową spirytusu monopolowego, winny od dnia 1 września r. b. wypełniać raporty sprzedaży komisowej według wyżej podanego wzoru.

Warszawa, dnia 8 września 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

Podatki konsumcyjne.

626.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 września 1925 r.

dotyczące sprostowania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 586) w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

W Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 85 poz. 586, w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 sierpnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego w § 46 ustęp 2 zamiast ostatnich słów „od 1 stycznia 1925 r." ma być „od 1 stycznia 1926 r.".

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 16 września 1924 r. Nr. 94 poz. 671).

Przepisy celne.

627.

OKÓLNIK L. DC/7568/IV/25

w sprawie pobierania i zachowywania wpływów za czynności kontroli celnej.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 1 sierpnia 1925 w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów Zarządu Ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. Ust. Nr. 83 poz. 577) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Opłaty za kontrolę stałą nad nieurzędowemi składami celnemi oraz nad towarami w obrocie uszlachetniającym urząd celny pobiera ćwierćrocznie zgóry według ćwierćroczy kalendarzowych.

Czas rozpoczęcia kontroli liczy się od daty uruchomienia składu celnego względnie sprowadzenia z zagranicy pierwszego transportu towarów w obrocie uszlachetniającym. O ile wymienione terminy wypadają w środku ćwierćrocza, to opłatę pobiera się za czas od tych terminów do końca danego ćwierćrocza.

2) Wezwanie do uiszczenia opłaty z tytułu kontroli stałej urząd celny sporządza na podstawie rozporządzenia Departamentu Ceł względnie Dyrekcji Ceł według wzoru Nr. 1.

Ewidencję należności z tego tytułu prowadzi urząd celny w „księdze należności za specjalną kontrolę celną“ według wzoru Nr. 2.

3) Opłaty za kontrolę dorywczą nad nieurzędowemi składami celnemi, urząd celny pobiera każdorazowo po przeprowadzeniu kontroli.

Na podstawie protokułu przeprowadzonej kontroli urząd celny przesyła wezwanie do uiszczenia opłaty według wzoru Nr. 1, ewidencję zaś należności z tego tytułu prowadzi w księdze należności za specjalną kontrolę celną według wzoru Nr. 2.

4) Opłaty za kontrolę dorywczą nad towarami w obrocie uszlachetniającym oraz za kontrolę tak dorywczą, jak i jednorazową nad towarami sprowadzonemi z zastosowaniem ulg celnych, urząd celny wylicza przy odprawie przywozowej towarów na deklaracji celnej i pobiera równocześnie z innemi należnościami celnemi według tejże deklaracji.

Do deklaracji celnej urząd celny dołącza pozwolenie Departamentu Ceł względnie Dyrekcji Ceł. dotyczące obrotu uszlachetniającego lub ulgi celnej.

O ile pozwolenie nie zostało jednorazowo wykorzystane, urząd celny przechowuje je w urzędzie do czasu całkowitego wykorzystania, przyczem o każdej odprawie uskutecznia adnotację na deklaracji z powołaniem się na pozwolenie, oraz na pozwoleniu z powołaniem się na odnośną deklarację.

Pozwolenie po wykorzystaniu przesyła się do Dyrekcji Ceł.

5) Opłatę za kontrolę nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych urząd celny pobiera na podstawie polecenia Departamentu Ceł względnie Dyrekcji Ceł.

Wezwanie do uiszczenia opłaty urząd celny sporządza według wzoru Nr. 1, ewidencję zaś należności z tego tytułu prowadzi w księdze należności za specjalną kontrolę celną według wzoru Nr. 2.

6) Opłatę za kontrolę nad towarami w wypadkach innych niż przytoczone pod punktem 2 i 3 § 1. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 sierpnia 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 83 poz. 577) urząd celny pobiera w sposób podany przy ściąganiu opłaty za kontrolę nad towarami sprowadzonemi z zastosowaniem ulg celnych (p. 4 niniejszego zarządzenia).

7) Wpływy za czynności specjalnej kontroli celnej nad nieurzędowemi składami celnemi, towarami w obrocie uszlachetniającym, towarami sprowadzonemi z zastosowaniem ulg celnych, nad czynnościami przedsiębiorstw ekspedycyjnych oraz za kontrolę, o której mowa wyżej w ustępie 6 — urząd celny zarachowuje na Dział 3 § 2 „specjalna kontrola celna“ budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu.

8) Wydatki związane z przeprowadzeniem kontroli wymienionej w § 1, pp. 1, 2, 3, 4, 5 rozporządzenia z dnia 1 sierpnia 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 83 poz. 577), a mianowicie djety i koszty delegacji winny być pokrywane z kredytów w dziale 3, rozdział 1 § 3 „podróże służbowe“ budżetu rozchodowego Ministerstwa Skarbu i obliczane według norm i zasad zawartych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 16 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 72 z 1924 r. poz. 703).

Pobory urzędników i strażników celnych, stale przydzielonych do wykonywania czynności kontroli, winny być pokrywane na ogólnych zasadach z kredytów budżetu rozchodowego Ministerstwa Skarbu.

9) W razie nieuiszczenia przez stronę, pomimo wezwania urzędów, przypadających należności z tytułu specjalnej kontroli celnej, urząd celny przesyła do właściwej Izby Skarbowej zawiadomienie o nieuiszczeniu z prośbą o przymusowe ściągnięcie zaległych opłat i wniesienie ich do Kasy Skarbowej jako nadwyżkę kasową odnośnego urzędu celnego.

10) Opłaty za konwojowanie, strzeżenie lub odprawę towarów, o ile czynności te dokonywane są poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi, urząd celny pobiera od stron za pokwitowaniami, w których ma być wymieniony tak rodzaj czynności pozaurzędowej, jakoteż czas jej trwania.

Ściągnięte w ten sposób opłaty urząd celny zarachowuje na fundusz specjalny.

Fundusz ten jest przeznaczony na wypłatę funkcjonarjuszom celnym wynagrodzenia za wykonywanie powyższych czynności.

Sposób zarachowywania i wydatkowania sum funduszu specjalnego reguluje Instrukcja rachunkowo - kasowa (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 24 z 1924 r. poz. 407).

Warszawa, dnia 7 września 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Kutschera*,

w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

Wzór Nr. 1.

URZĄD CELNY

w ....

№ ....

Do

....

....

w ....

Na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 sierpnia 1925 r (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 83 poz. 577) oraz w wykonaniu zarządzenia $\frac{\text{Ministerstwa Skarbu}}{\text{Dyrekcji Ceł}}$

z dnia .... 192.... r. za Nr. ....

przesłanego Firmie w odpisie, wzywa się Firmę do uiszczenia opłaty za specjalną kontrolę celną..

....

....

w sumie..

Powyższą kwotę należy wpłacić do Kasy Urzędu Celnego w.. względnie do Kasy Skarbowej.

W razie wpłacenia do Kasy Skarbowej należy zaznaczyć, że suma winna być zarachowana **jako nadwyżka kasowa** Urzędu Celnego w..

O uiszczeniu należy powiadomić Urząd Celny.

W razie nieuiszczenia powyższej kwoty w terminie jednomiesięcznym od dnia niniejszego wezwania przypadająca należność zostanie ściągnięta w drodze postępowania egzekucyjnego.

Kierownik Urzędu Celnego

(*Strona 1-sza*).

Wzór Nr. 2.

Urząd Celny

w ....

KSIĘGA NALEŻNOŚCI

za specjalną kontrolę celną.

(*Strona 2-ga*).

Nazwa Firmy:

Rodzaj Przedsiębiorstwa:

Rozporządzenie Departamentu Ceł wzgl. Dyr. Ceł		Nr. Dziennika korespondencji wchodzącej urz. celn., pod którym rozporz. za księg.	Termin pozwolenia	Rodzaj kontroli	Data dokonania kontroli	Należ
Data rozporządzenia	Nr. rozporządzenia					za jaki czas
1	2	3	4	5	6	7

(*D. c. str. 2-ej*).

ności		Wezwanie do Firmy o uiszczenie należności (Data i Nr.)	Pismo do Izby Skarbowej o przymusowem ściągnięciu należności (Data i Nr.)	Wpłacono			UWAGI
Kwota				Data i poz. dziennika przychodu	Kwota		
Złp.	gr				Złp.	gr.	
8		9	10	11	12		13

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 30213. 24. IX. 1925 r. 6.000.